

ČÍSLO 23 | ZÁŘÍ 2018

KOLEM KAMEN

www.kolem-kamen.cz

Brunner Stillkamin 53-88 Tunnel

Kolem kamen
časopis pro ty, kteří to s topením myslí
opravdu vážně

čtvrtletník
číslo 23, vychází 15. 9. 2018
ISSN 2464-7527
MK ČR E 21836

Vydává
Spolek na obnovu tradičních řemesel
Dvory nad Lužnicí 87
378 08 Dvory nad Lužnicí
IČO: 03390578
zapsáno ve spolkovém rejstříku
vedeném u Krajského soudu v Českých
Budějovicích v oddílu L, vložce číslo 6499

šéfredaktorka
Jitka Pokorná

vedoucí vydání
Petra Jánská

asistentka redakce
Eliška Pokorná

jazyková redakce
Radka Šímová

spolupracovníci redakce
Karel Blažek, Igor Bubeníček, Hannes
Eilig, Marta Jastrebnická, Petra
Sedláčková, Růžena Srbová

grafická úprava a sazba
Michal Jánský

tisk
Tiskárna PROTISK České Budějovice

www.kolem-kamen.cz
redakce@kolem-kamen.cz

Editorial

Text | Jitka Pokorná
Foto | Kateřina Blahová-Bliss

Osmičkový rok se pomalu přehoupl do své druhé poloviny a s ním i kamnářská sezóna. Máme za sebou horké léto. Jako vždy si po něm říkám, jestli to naše řemeslo kvůli změně klimatu nakonec nezanikne pro nadbytečnost. Trochu mě uklidňují naše letní cesty na slunný a horký jih Evropy, kde chválabohu stále nacházím kamna a krby v domech i veřejných budovách. Jejich funkce se možná časem mění z ryze praktické na stylovou, ale pořád je tam mají. Protože, co si budeme povídat, po každém horkém létě nakonec dorazí chladnější podzim a každý z nás si rád rozdělá oheň, aby se díval do plamenů nebo, jen tak zády opřený o kachlovou stěnu, si dopřál dobré víno a něco ke čtení.

Osmičkový rok je v Čechách a na Moravě vždy rokem velkého vzpomínání. I my se letos hodně obracíme do minulosti a pátráme po kořenech poctivých řemesel. A musím říct, že největší radost mi dělá, jak stále častěji narážíme při svých cestách na lidi, kteří hledají inspiraci v tradičním řemesle. Díky tomu vznikají zajímavé věci a my máme stále o čem psát. Jsou to většinou malé rodinné firmy, které se nemohou schovat za korporátní aroganci a jedinou věcí, která rozhoduje o jejich úspěchu či neúspěchu, je jejich práce, nápady a dobrá pověst. Příběhy našich kolegů kamnářů důvěrně známe, sami se často potýkáme se stejnými problémy. Jsem ráda, že v tomto čísle k nim můžeme přidat třeba i příběh porcelánových vypínačů ze středočeského Neveklova, reportáž o sušárně ovoce a bylin manželů Dianových či ohlédnutí za obdobím, ve kterém kamnářské řemeslo nemělo zrovna na růžích ustláno. Přesto přežilo neradostnou dobu let padesátých a šedesátých, aby

se nakonec znovu rozvinulo do oboru, který v dnešní době má co říct do každé druhé stavby a rekonstrukce. Byli to právě kamnáři, kteří dokázali, že „ohnivé srdce domu“ nic nenahradí. Ani pohodlí centrálního a dálkového vytápění. Krb a krbová kamna, to není jen příjemný užitek ze sálajících plamenů. Je to součást filozofie a otisk starodávných rituálů, které máme kdesi hluboko zakódovány. Když si pořizujeme zásobu dřeva do kamen, myslíme při tom na budoucnost. Zápolíme s poleny v horkém letním odpoledni a víme, že ten žár se nám bude za pár měsíců hodit. Až se na krajinu položí mlhy, začne poletovat sníh, bude v těch teplých vyschlých kusech dřeva, které budeme přikládat, něco z nás. Budeme mít pocit, že ta letní dřina nebyla úplně zbytečná.

Osmičkové roky jsou pro nás ukázkou věčného koloběhu našich výher, omylů a proher. Vždyť jen za posledních sto let jsme v jedné osmičce založili něco nového a krásného, ve druhé to nedokázali ubránit, ve třetí osmičce jsme to sami rozduplici na prach

a v té poslední nám novou naději rozjezdily cizí tanky. No to je statistika. Ještě že občas přijde i nějaký ten devítkový rok, který nám umožní poněkud si vylepšit tu pošramocenou bilanci. Takový je prostě život každého z nás. Kamnáře, zákazníka, řemeslníka i vydavatele časopisu. S každou dokončenou stavbou něco nového začíná. Na této straně třeba začíná už třiadvacaté vydání našeho časopisu, aby po šedesáti čtyřech stranách skončilo a mohlo začít zase něco nového.

Tak vám všem přeji příjemné čtení a krásný barevný podzim plný ohně ve vašich krbech.

Ohnivé srdce domova

Svět krbových vložek

Text | Hannes Eilig

Foto | Brunner, Spartherm, firetube, archiv redakce

„Chtěli bychom velkou krbovou vložku prosklenou ze třech stran, ale aby nám nepřetápěla místnost a hodně akumulovala.“

Věta, která je noční můrou všech kamnářů...

V následujících odstavcích zkusíme popsat krbové vložky tak, aby byl každý z vás schopen říci, jestli je výše uvedený požadavek reálný.

Tak jako v každém čísle našeho časopisu začneme trochou teorie. Ono se sice říká, že šedá je teorie a zelený strom života, ale při plánování stavby krbu se teoretická příprava opravdu vyplatí. Není totiž nic horšího, než realizovat stavbu za desítky a mnohdy i stovky tisíc a nakonec zjistit, že to, co nám mělo dělat radost, je vlastně spíš pro zlost. Přitom dobře připravená a s kamnářem prodiskutovaná stavba dělá svému majiteli radost. Jen se musíte připravit na to, že až k vám domů přijde skutečný odborník v oboru a vyslechne si vaše představy a přání, ve většině případů je bude korigovat. Někdy si vystačí s drobnými připomínkami. Může se ale stát, že vaši představu rozboří do základů a nebude to rozhodně proto, že by se mu něco nechtělo dělat. Přírodní zákony, fyzika i chemie platí pro každého. A pokud poslechnete jeho rady, nebudete litovat.

Ideální je začít konzultace s kamnářem už v projekční fázi. Většina architektů už dnes naštěstí má ve svém portfoliu poradců nějakého toho kamnáře a malá úvodní schůzka s ním vám pomůže předejít pozdějším velkým problémům. Samozřejmě musíte dobře vědět, co chcete. Jedna věc je krb pro občasné zatopení na pohodu a pohled do plamenů. Pokud ale chcete s teplem efektivně pracovat, nebo jím dokonce ohřívát vodu a vytápět celý dům, je třeba přistupovat ke stavbě s rozvahou.

Velká krbová vložka

Každé ohniště, nejenom to krbové vložky, je konstruované na určité množství paliva. Pro nikoho nebude

asi překvapením, že velké krbové vložky jsou konstruované na velké množství paliva a malé krbové vložky na malé. Stejně tak je zřejmé, že velké množství paliva znamená vysoký výkon a malé množství paliva nízký výkon. Možná ale teď někoho napadlo, že přece malé množství paliva ve velké vložce také znamená nízký výkon - a má pravdu. Problém je v tom, že všichni výrobci si lámou hlavu tím, jak vložku konstruovat, aby co nejlépe spalovala, měla co nejvyšší účinnost a nešpinilo se jí sklo. Špinění skla zároveň souvisí právě s tím správným spalováním. Dřevo na dokonalé shoření potřebuje pokud možno vysoké teploty a úměrné množství vzduchu, respektive kyslíku. (*Pro ty, kteří potřebují k tomuto dogmatu vysvětlení - hoření je oxidace, pro ty obzvláště zvládnuté - rychlá oxidace je výbuch*) a my potřebujeme, aby při hoření vznikl oxid uhličitý (CO₂) a ne oxid uhelnatý (CO)). Na vysoké teplotě v ohništi spolupracují stěny a deflektor krbové vložky, které část energie odrážejí zpět do ohniště, a tím zvyšují teplotu spalování. No a když přiložíte malé množství dřeva do velké vložky, je od stěn a deflektorů tak daleko, že není téměř co odrážet, tudíž spalujeme špatně. Sice budeme mít malý výkon, ale téměř na 100% špinavé sklo. Hůř funguje snad už jenom mokré dřevo. To má totiž, chudák oheň, tolik práce s odpařením vody ze dřeva, že už mu vůbec nezbyvá síla na pořádnou oxidaci.

Krbová vložka prosklená ze třech stran

Energie se z krbové vložky dostává tak, že se prohřeje její stěny, a o ty se pak ohřívá vzduch, který kolem nich proudí. Teplý vzduch stoupá vzhůru (*díky své nižší hus-*

Pohled, který se hned tak neomrzí – **Brunner Eck Kamin**

Krbová vložka **Spartherm** Global 1Vh 60

totě) a zespodu přichází ten studenější, aby se ohřál. Tomuto jevu se říká termická konvekce (*vertikální pohyb vzduchu způsobený teplotními rozdíly*). Ke konvekci ale nedochází jen díky mřížkám v obestavbě krbové vložky. Stěnou ohniště je totiž i prosklení. A prosklené stěny jsou ty, které nejméně energie odrazí a nejvíce pustí. To také znamená, že u nich probíhá čilá konvekce i bez mřížek, a to už to vůbec nechceme komplikovat sáláním. Když to shrneme, tak se dá říci, že polovina, někdy i většina výkonu krbové vložky prosklené ze třech stran se do prostoru dostává přes sklo. Na tomto místě se sluší podotknout, že i dvojité prosklení s tímto faktem pramálo udělá.

Krbová vložka nepřetápí interiér

Každá krbová vložka, stejně jako každá krbová kamna, má „*nějaké hejble*“ na regulaci přívodu spalovacího vzduchu. Bohužel se někdy mylně uvádí, že je to prvek na regulaci výkonu kamen či krbové vložky. Někdo by si to potom mohl ale vyložit tak, že je možné přiložit velké množství dříví a touto páčkou pouze navolit malý výkon, a to by byla velká chyba. Každé množství přiloženého dřeva potřebuje optimální množství vzduchu. Celá řada výrobců nabízí ke svým ohništím i automatickou regulaci hoření. Všichni se snaží vymyslet ideální spalovací křivku, která je pro každé ohniště jiná.

Kamnové vložky se stále častěji stávají i součástí klasických kachlových staveb. Realizace **Roman Hanuš**, keramika **K&K POKER Bechyně**

Německá firma **firetube** na to jde vždy trochu jinak

Teplovodní kamnové vložky **Brunner HKD 2.2k SK**
dokážou zásobovat teplem celý dům

Jedno mají však zřejmě všechny regulace stejné - na začátku hoření (*tedy po každém přiložení*) moc neregulují a otevrou spalovací vzduch na plné pecky. Regulovat začnou zpravidla až po dosažení maximální teploty v ohništi. Poměrně ze široka se zde snažíme vysvětlit jednoduchou věc - spalovací vzduch ze začátku hoření neškrťte, neškrťte, neškrťte. Pokud máte z nějakého důvodu vysoký tah komína, instalujte raději regulátor tahu, nebo škrťací klapku do kouřovodu, ale nesnažte se mírnit tah regulací spalovacího vzduchu. Kromě nekvalitního hoření to má totiž opět za následek špinění skla.

Aby krbová vložka hodně akumulovala

O akumulaci rozhoduje jednak krbová vložka, jednak typ obestavby. Krbové vložky se za účelem zvýšené akumulace různým způsobem upravují, nebo spíše dovybavují. Na vnější stěny některých krbových vložek je možné zavěsit různé akumulární panely, nebo je možné krbovou vložku odkouřit přes akumulární prstence. V obou těchto případech však mluvíme spíše o desítkách kilogramů akumulární hmoty než o stovkách. Větší akumulace, nebo chcete-li tepelné setrvačnosti, dosáhneme spíše vhodným dimenzováním obestavby a použitím vhodných materiálů. Musíme však vždy myslet na to, že by se vnitřní prostor obestavby neměl přehřívat a zároveň, že by povrchová teplota obestavby neměla být moc vysoká. Materiály na akumulární obestavby nesmějí být pouze těžké, ale především musí umožňovat snadný přístup tepla.

Výbuch

Tak tohle není zrovna doména krbových vložek prosklených ze třech stran, ale když už jsme se k tomu výše dostali... Víte, kdy kamnáři mění nejvíce popraskaných skel? V druhé polovině ledna - v období pálení vánočních stromečků. Jehličí a drobné větvičky snadno shoří na táboráku na venkovním ohništi. Když je ale přiložíte do uzavřeného ohniště, mají málo vzduchu, doutnají a doutnají, až nakonec blafnou. Jinak řečeno, shoří najednou všechny nahromaděné plyny, ať už v krbové vložce, nebo v komíně. A to si pište, že z toho může být pořádný mazec.

A jaké z toho všeho plyne na závěr poučení? Vybírejte správně. Při výběru topidla se poraďte s opravdovým odborníkem a nemějte mu za zlé, že nechce splnit všechny vaše požadavky a nutí vás do kompromisů. Správný kamnář musí mít totiž na zřeteli nejen všechno výše uvedené, ale i spoustu dalších věcí.

MODERNÍ STAVEBNÍ MATERIÁLY PRO ÚSPĚŠNOU STAVBU KAMEN A KRBŮ

Oficiální prodejce pro ČR:

EBK ERET BERNARD, s.r.o.
Sokolovská 2112 / 74c, 323 14 Píseň, Czech Republic
tel./fax: +420 377 538 787, tel.: +420 377 534 515
mobil: +420 723 361 638
e-mail: info@ebk.cz www.ebk.cz

Realizace **Roman Hanuš**,
kamnová vložka **Brunner HKD**

NA POČÁTKU BYLA TMA. A PAK PŘIŠLO SVĚTLO.

Tyto jsou doby, kdy po setmění s nastalou nocí nezbývalo nic jiného, než se uložit ke spánku. Sice už jeskynní lidé měli po počátcích užívání ohně příležitost prosvítit tmu, ale kdo má krb či jiné topidlo se skleněnými dvířky, ví dobře, že moc velký prostor neprozáří. Nehledě na to, že takové svícení vyžaduje spoustu přikládání. Po dlouhá tisíciletí byly tedy jediným zdrojem světla hořící klacky a jejich následovnici – pochodně. Tam někde začala cesta k dnes známému cvak světlo, cvak tma.

Čas, kdy se člověk ukládal ke spánku již po setmění, minul s ovládnutím ohně. Mnoho let však bylo svícení spíše jen přisvětlováním nejbližšího okolí pomocí klacku, pochodně, později louče. Ty hořely krátko. Vedle třísek stály pokusy se svazky trávy a dřevěných odřezků plněných smolou.

loučka
z lýka

křesadla

Louče, pochodně, lojové nebo olejové lampy provázely lidstvo po celý starověk. Jsou prokázány z Řecka, Říma i Egypta. Časem docházelo k jejich vylepšování. Svítivost byla postupně podporována vedením knotu trubičkami, přidávanými otvory a regulátorem.

Využití ohně pro teplo, pečení a světlo je jedna věc. Pokrok v této oblasti nastal se schopností jej rozdělovat. Způsobů bylo po celém světě mnoho, u nás nejvíce za pomoci troudu a křesadla. Později přišly fosforové sirky, ale i přesun ohně do domů a jeho postupné uzavírání do krbů a kamen. A rovněž začala dlouhá éra lampiček. První kamenné, později hliněné se objevily zhruba 17.000 let př. n. l. Byly to misky naplněné tukem s knotem ze svitku trávy. Nešlo o levný provoz, takže roli nacházely jen při nejnútnejších činnostech – porodech a těžbě rud.

olejové lampičky

Pro ovládnutí světla sloužila i šajna – skleněná koule naplněná vodou, která dokázala paprsek světla nasměrovat na určené místo. Už tušíte, co znamená „nemám šajnu“?

karbidová lampa

hornický
kahanec

Domácnosti, purky, panství. Nejdůležitější však bylo světlo pro ty, kdo se nacházeli ve věčné tmě - havíře. Úzké přístupové chodby a malé sluje, tam všude potřebovali světlo pro orientaci a hlavně práci. Lampičky a později kahany nebo karbidové lampy měly obvykle háček, za který se zavěšovaly - v ústech, u pasu, na výztuhu. A spoustu vylepšení - tvary, pouzdra i odrazové plošky.

Především z pohádek máme v mysli středověké svícení svíčkami. Ale až tak pravda to není. Svíce se v Evropě sice objevily okolo roku 500 př.n.l., šlo však o luxusní svícení (co do ceny, nikoli množství poskytovaného světla) - zpracovával se pouze včelí vosk. Pro letmou ilustraci - roku 1633 stály čtyři kostelní svíce 1 zl. a 6 gr. (bory se daly pořídít do 20 gr.)

U lojových svíček pak velmi záleželo na kvalitě loje (od středověku nejčastěji směs hovězího a skopového). I přes veškerou snahu při svícení páchly, čadily a roztékaly se. Bylo nutno je otírat a lůj sbírat pro další užití; proto se umísťovaly do svícňů s miskou pod držákem.

lojová
svíce

vosková
svíce

Náhrada olejových lamp za petrolejové přišla až v roce 1853. V čem byla převratem? Plamen z petroleje obsahuje velké množství rozžhavených uhlíkových částic, a tak je výsledné světlo oproti tomu z oleje mnohem intenzivnější. Knotová lampa je konstruovaná tak, aby byl plamen tenký, plochý a široký. Výsoký skleněný cylindr tvoří jakýsi komín, který vytváří silný tah. Uvnitř lampy vzniká podtlak, díky kterému se spodem ke knotu přisává velké množství vzduchu. Tím se zvyšuje teplota a svítivost lampy. Bez tohoto uspořádání by lampa svítila jen málo a silně čadila. Tak jako dosavadní lampičky a kahany.

Tehdy začalo opravdové prosvětlování nocí lampami a lucernami. Za rohem čekalo svícení plynem a elektrinou. A oheň zůstal definitivně v kamnech.

Novinka na trhu!

To je ta správná pecka podle našeho Gussta...

Německá firma Brunner ohromila trh opravdovou bombou, která všem vyrazila dech! Představila světu svou vizi kuchyňského nádobí z litiny. A dala mu název Gussto. Dobře věděla proč.

Litina je bezesporu ten nejlepší materiál pro naše kuchyňské pomocníky, hrnce, pánve, pekáče.

Litinové nádobí má řadu předností. Mistři kuchaři, ale i strážníci jistě ocení, že jídlo v něm zůstává dlouho teplé. Důležité je, že se v něm cítí jako v bavlnce - je pro potraviny bezpečné, velkou výhodou také spatrujeme ve snadné údržbě, je odolné proti poškrábání a pořezání. A protože všechno má své pro a proti, tak

i litinové nádobí má jednu malou nevýhodu - nelze ho mýt v myčce, ale nad tímto drobným nedostatkem jistě hospodyňky přivřou oko, když si litinu zamilují!

Toto velmi kvalitní nádobí vzniká tak, že se roztavené železo nalije při teplotě 1400°C do hladkých pískových forem a pomalu se ochladí. Litinové díly jsou při teplotě 900°C dvakrát pokryty tenkou vrstvou smaltu, který působí jako ochrana povrchu - části jsou tak odolné proti nárazům a chráněny před korozi. Buďte si jisti, že vás toto nádobí přežije, je totiž nesmrtelné - při správném používání a údržbě vydrží 100 let a klidně i déle. Takže se dědí z generace na generaci a je to takový rodinný poklad!

PEKÁČE NA HUSU A KACHNU

BRUNNER®

HRNCE

SERVÍROVACÍ PÁNVE

BRUNNER S24
100%
made in
germany

krby MetAx

POHODLÍ, KTERÉ MÁTE RÁDI – PLYNOVÉ KRBY

Vzorková prodejna METAX KRBY s.r.o

Náměstí 28. října 1105/18, 602 00 Brno

tel.: 516 431 093 | e-mail: krby@krby-metax.cz | www.krby-metax.cz

Rádi vás přivítáme na naší prodejně, kde máme vystaveno několik krbových i kachlových kamen a krbových vložek, včetně příslušenství pro jejich bezchybné fungování. Můžeme se pochlubit i funkčním hořícím vzorkem kachlového krbu s krbovou vložkou pro teplovodní systém a funkčním hořícím vzorkem kachlového sporáku.

KRBY PELANT

KRBY PELANT s.r.o.

U Stadionu 1190

434 01 Most

+420 476 703 180

info@krbypelant.cz

www.krbypelant.cz

Oldřich Grepl

Metax Krby staví i pro tři generace jedné rodiny, s nadšením, zápallem a důrazem na lidský přístup

Text | Radka Šimová, Eliška Pokorná
Foto | realizace Metax krby, archiv redakce

Svoji firmu, Metax krby, by přirovnal k hezky rozjetému vlaku, on sám se zase nejraději projede na motorce, na lyžích nebo na kole. Oldřich Grepl se začal věnovat kamnařině před dvaceti lety, firmu s kamarádem Ladislavem Kopáčkem založili o osm let později. Dnes se jim daří stabilně dobře, ale víc než počtu staveb na kontě si váží dobře odvedené práce v kamarádském týmu lidí. To, že práce baví, se na výsledku beztak vždycky pozná. O tom i leccems jiném jsme si za ním zajeli popovídat do Brna.

Pane Greple, máte za sebou 20 úspěšných let, jak je ze současnosti hodnotíte?

Rozhodně jsem moc rád za to, že je to tak, jak to je. Práci, moje řemeslo, беру jako jedno z největších štěstí, co mě kdy potkalo. Ač se to nezdá, to řemeslo

je šíleně všestranné. Je úžasné v tom, že jsem schopen pracovat manuálně, tvořit, stavět, ale zároveň je tam poměrně velká část obchodu, projektování, ale hlavně komunikace – a to mě snad na té práci baví nejvíc. Poznávám denně nové a nové lidi, nejprve zákazníky, ze kterých se pak stávají přátelé. A to mě velmi obohacuje.

Většinou to bývá tak, že za velkým štěstím stojí také velká práce. Můžete nám popsat, jakou cestou jste se k té své dostal?

Myslím, že já jsem se k řemeslu dostal poměrně náhodou. Po základní škole jsem ve Velkých Opatovicích studoval obor keramik-šamotář, a tak jsem přišel k výrobě kachlů. Učil jsem se pro Keramiku Letovice, přicházel jsem s kamnáři často do kontaktu. No a když jsem se potkal s mým kamarádem Ladislavem Kopáčkem, bylo rozhodnuto. Tenkrát dělal kamarádovi krb, potřeboval pomoc a bylo to. Zjistili jsme, že nám to spolu jde, tak to v podstatě všechno v roce 1998 začalo. Pak jsme pomalu po nějakých schůdkách stoupali a stoupali, až jsme potřebovali pomoc. Tak jsme byli najednou tři, najednou čtyři a cítili jsme, že

Plynové krby jsou silnou stránkou firmy Metax Krby

Obestavba vložky **Brunner HKD 2.2**
s tahovým systémem MSS

Showroom Metax Krby v Brně

Realizace zavěšeného krbu značky Focus

už je potřeba udělat nějakou změnu. V roce 2006 jsme založili společnost Metax Krby, která funguje dodnes, je to takové naše dítě.

To spolu s Ladislavem pracujete už v podstatě 20 let, měl jste někdy pocit, že byste se chtěl postavit pouze na vlastní nohy?

Ba naopak, společnost funguje ve stejném obsazení. Toho si strašně vážím, protože se z nás stal skvělý tým, co bezvadně funguje. Celkem je nás osm a za tu dlouhou dobu nás nikdo neopustil, nějací kluci k nám přibývali, ale dnes jsou u nás ve firmě všichni víc jak deset let, což je bezvadné. Jasně, občas nastane nějaký problém, ale my se k tomu vždycky stavíme tak, že ho spolu řešíme, nikdy neschováváme nic pod stůl.

Stali se z vás s dalšími kluky za tu dobu i kamarádi, nebo jste partneři jen na pracovní úrovni?

Ale kdepak, samozřejmě že jsme i kamarádi. Víme o sobě téměř vše, myslím, že se známe dokonale. Mezi chlapama víme bezpečně i to, jaké má kdo číslo bot. K tomu, abychom si řekli, co máme dělat, nám stačí už tak čtvrtina slov než na začátku, což velmi zjednodušuje práci nejen mně, ale i všem ostatním. A hlavně, já mám v těch chlapcích obrovskou jistotu.

Osm lidí zní tak akorát, abyste všichni mohli fungovat na kamarádské bázi. Nezvažovali jste ale někdy tým přece jen zvětšit?

Firma je dnes ve stadiu rozjetého vlaku, co si jede takovou tu svou cestu. My jsme sice zvažovali, jestli tým někdy nezvětšíme (nikdy jsme ho nechtěli zmenšit), ale pak jsme usoudili, že to nemá význam, že by mohla utrpět kvalita naší práce. A to prostě není naše cesta, protože my si stojíme za tím, že naše odvedená práce je stoprocentní. Samozřejmě nejsme bezchybní, umíme i něco pokazit, ale když už k tomu dojde, umíme to i napravit.

Zmínil jste, že umíte řemeslo, umíte komunikovat, umíte kreslit... čemu se v současnosti věnujete nejvíce?

Nevím, jestli říct bohužel nebo bohudík, ale ze mě se dnes už stal spíš obchodník, projektant, už se tolik na stavbách neukazuji. Spíš komunikuji se zákazníky a topidla vymýšlím a projektuji. Občas mi ta práce na stavbě chybí, a proto jsem rád, že když se to stane, mám u nás vždycky možnost se k ní vrátit. Zatím ale beru komunikaci, jednání se zákazníky jako takový další level. Pro to, aby vzniklo ideální topidlo, je to nakonec hrozně důležitý.

Realizace v restauraci FairHotel Brno

Jak vypadá takový váš ideální zákazník?

Mě nejvíc baví to, když za mnou přijde klient a řekne, že vůbec nemá představu, že nikdy žádné topidlo neměl, že kromě ohně venku nikdy v ničem netopil. Vždycky je pro mě největší výzva najít pro takového člověka to, co mu nejvíc vyhovuje. Když se pak po roce třeba dozvím, že se to trefilo, že se to povedlo, tak to je opravdu skvělá zpětná vazba! To je pro mě naplnění. Úplně nejlepší je, když za mnou po letech přijdou klientovy děti, a i jim pak můžu kamna postavit.

Jak se pracuje s takovým klientem? To musí být strašně těžké.

To ano, ale to mě na tom právě baví. Samozřejmě se musíme nejdříve seznámit s domem, musíme poznat toho člověka, jaký je jeho životní styl. Zajímá nás, kolik tak času tráví doma, jak rád pracuje se dřevem. Tohle všechno hraje roli.

To je vlastně taková poměrně složitá psychologie, člověka musíte umět hodně dobře odhadnout.

Můj tatínek mi vždycky říkal, abych nesoudil lidi podle prvního dojmu, že s lidmi je potřeba se bavit,

poslouchat je a až potom si na ně udělat názor. Za ty roky, co se kamnařině věnuju, jsem si tuhle teorii potvrdil a nikdy se lidi nesnažím hodnotit podle toho, jak vypadají ve dveřích. Ke každému přistupujeme individuálně a hledáme tu správnou cestu. Myslím, že vlastně i díky tomuhle přístupu se k nám zákazníci vrací.

Jak byste řekl, že se dá v dnešní době jít zákazníkům naproti?

Musíme se neustále zdokonalovat, abychom jim mohli nabízet nové technologie. Umíme realizovat teplovodní, teplovzdušné, plynové krby, nejnovější sálavé stavby, i kachlová kamna. Ovšem největší boom letos asi zažívají zahradní kuchyně – krby, pece a grily. Pořád se snažíme posouvat někam dál, to je pro nás vážně důležité. Věnovat se tomu, abychom byli neustále v obryse, často vyžaduje hodně času a těch příležitostí je strašně moc. Nám to ale občas stojí i za to, že odřekneme nějakou práci. Chceme pořád jít kupředu, přesně tak jako ten vlak.

TRADICE – KVALITA – INOVACE

**Vyrábíme a dodáváme
kvalitní výrobky
od roku 1892.**

P-D Refractories CZ a. s.

Nádražní 218, 679 63 Velké Opatovice

Telefon: +420 516 493 230 • Telefax: +420 516 477 338

E-mail: Robert.Kovac@pd-group.com

www.pd-refractories.cz

**Naše firma se zabývá stavbou
kachlových kamen již od roku 1997.**

Specializujeme se převážně na stavbu klasických sálavých kachlových kamen s topeništěm a keramickými tahy, popř. s teplovodním výměníkem. Realizujeme také spoustu moderních kachlových kamen z velkoplošné keramiky. Velmi oblíbená, zvláště pak z hlediska ceny, jsou malá kachlová kamna. Mezi naše nejoblíbenější realizace patří stavby klasických kachlových sporáků a pecí.

David Jakubka
Teplíce nad Bečvou 112
753 01 Hranice
kamnkrby@seznam.cz
www.kamnakubka.cz

Promat

Vysokoteplotní materiály pro vás Horké chvíle s chladnou hlavou

Jsme tu pro vás!

Promat s.r.o. | V.P. Čkalova 22 | 160 00 Praha 6

T: +420 224 390 811 | www.promatpraha.cz

Materiály pro KRBY A KAMNA

etex industry

Za vším hledej ženu

A hlavně si na to rozsviť!

Text | Radka Šimová

Foto | Mulier, Kilián Vrátník

Ta krásná, i když mrtvá latina. „Fiat lux“ zní poněkud vznešeněji než jen obyčejné „Budiž světlo“, co říkáte? A což takové MULIER... to slovo zní tak honosně, tajemně, přitažlivě – aby taky ne, vždyť je to latinské označení pro ženu. No a kdyby jí nebylo, neměli bychom vlastně ani důvod k výletu do středočeského Neveklova a nedalekých Krhanic, kam jsme jednoho horkého letního dne vyrazili za manželi Richtrovými, Davidem a Luckou. A jestli si říkáte, cože má náš výlet společného se světlem, tak vezte, že opravdu mnoho.

Všechno odstartoval jeden nevinný BLIK – ťuk na bakelitový vypínač ve starém domě, ve kterém si před osmi lety koupili mladí manželé byt. Lucka, vyučená keramička, si řekla, že si zkrátka vyrobí vypínač vlastní. A protože má šikovné ruce, nápad brzy převedla do reality. Manžel, rozený obchodník, začal špekulovat. Nebyl by to špatný podnikatelský záměr, takové ručně vyráběné vypínače a zásuvky. A nebyl. Manželům bezpochyby pomohlo vítězství v soutěži pro začínající podnikatele T-Mobile Rozjezdy. Dodalo jim patřičné sebevědomí, publicitu a chuť do práce. No a pak už to šlo všechno jako po másle. Pořád pracovali v předchozím zaměstnání a v hlavě se rodil plán. Učili se za pochodu metodou pokus – omyl, zkoumali technologie, počítali, zkoušeli. Po třech letech spatřila světlo světa první keramická zásuvka. Ale velmi záhy zjistili, že se materiál odlamuje, takže začali od nuly-tentokrát s porcelánem – a zase všechno nanovo. Nakonec ale získali všechny potřebné atestace pro Čechy a mohli ohromit trh. Ale dřina to byla veliká.

Dnes je rodinná porcelánka Mulier jedničkou na trhu, ručně vyrábí porcelánové vypínače a zásuvky, které jsou unikátní a opravdu obdivuhodné. V Neveklově se nachází malá dílna, které vévodí mladá velitelka Míša a dalších deset šikovných rukou, které tvarují, brousí,

čistí, glazují. Pracovní kolektiv v tuto chvíli tvoří pouze ženy. Ženy trpělivé, zručné, precizní. Pozorovali jsme jejich titěrnou práci sice jen chvíli, ale řeknu vám, klobouk dolů! Když jsme pro vás nafotili pár momentů z dílny, odjeli jsme na místo, kde Richtrovi za necelé dva měsíce otevrou galerii zásuvek a vypínačů. Právě zde se budou ujednávat ty „svítící“ obchody. Zatím tato setkání supluje dřevěný prezentační kufřík, který firma MULIER zasílá poštou nebo předává osobně všem těm, kteří o výrobek projeví zájem. Stačí si vybrat model a barvu, co se líbí. Přeci jen člověk ocení, když si může vyzkoušet, co a jak novému interiéru bude slušet. A že je z čeho vybírat! Zákazníci si této služby velmi cení, to si pan Richtr uvědomuje, komunikace se zákazníkem je pro majitele to nejdůležitější!

V současnosti firma nabízí čtyři modelové řady - KLASIK, ORNAMENT, JINDŘICH a INDIVIDUÁL. Nás osobně nejvíc zaujal Jindra pro atypický hranatý tvar – nejsme žádné konzervy, abychom měli kulaté vypínače jako všichni, no ne? Ale i taková konzerva V Krhanicích povolí – jak pan Richtr říká, devadesát

procent lidí, co si k němu jede pro bílou kulatou klasiku, odjede s barevným nebo hranatým vypínačem.

Co kus, to originál – a to nás baví. Jak říká majitel firmy, nebyl by problém zavést strojovou výrobu, ale to už by nebylo ono, ten tam by byl onen pověstný duch, který na vás dýchne opravdu z každého kousku.

Firma je velmi úspěšná, svými originálními produkty zkrášluje nejedno obydlí už víc jak tři roky a plány má nepříliš skromné – být nejlepším výrobcem zásuvek a vypínačů na světě! A nač troškařit - pan David Richtr sebevědomě dodává, že by jednou rád dodával své zboží arabskému šejkovi. No, sny jsou od toho, aby se plnily, tak budeme držet palce.

Říká se, že kam čert nemůže, tam nastrčí ženskou. Pan David Richtr je velmi rád, že čert Lucku poslal do jeho života. Znali se už dlouho, přes jeho sestru, pak se znovu po čase potkali a už si řekli, že budou spolu – jak pan Richtr, šťastný otec třináctiměsíčního Davida, říká, „už si se nechali“.

Když se spojí dobrý nápad a poctivé řemeslo, vznikne většinou něco neobvyklého. Jsou restaurace, ve kterých se to podstatné odehrává za zavřenými dveřmi. A pak je jedna nová na Hradčanském náměstí v Praze, ve které se všechno odehrává před vašimi očima. V podstatě je to restaurace, ve které se všechno točí kolem kamen. Kdo by se divil, že jí dali jméno Kuchyně.

Věvodí jí obří sporák obložený keramikou z manufaktury K&K POKER Bechyně. Zapomeňte na jídelní lístek. V Kuchyni vám s výběrem oběda či večeře pomohou vaše smysly. Prostě přijdete k plotně, nadzvednete pokličky, přivoníte a vyberete si to, na co máte zrovna chuť. Jak prosté. Jako u babičky.

Restaurace Kuchyně

Hradčanské náměstí 186/1
118 00 Praha 1

kuchyn@ambi.cz
+420 736 152 891

Otevírací doba
denně 10.00 – 23.30

JSME TU PRO VÁS!

AŤ JSTE ČI NEJSTE
KAMNÁŘEM!

**PODPORUJEME A PROPAGUJEME
KAMNÁŘSKÉ ŘEMESLO**

**POSKYTUJEME KOMPLEXNÍ
INFORMACE Z OBLASTI KAMNÁŘINY**

**NAVRHUJEME LEGISLATIVNÍ NORMY
A ZÁKONY PRO PRÁCI KAMNÁŘŮ**

**NABÍZÍME PROFESNÍ VZDĚLÁVÁNÍ
A ŠKOLENÍ**

AKTUÁLNĚ PŘIPRAVUJEME ŠKOLENÍ

Problematika dimenzování krbů v nízkoenergetických stavbách

Konstrukce sporáků s individuálně stavěnými roštovými i bezroštovými topeništi

VÍCE NA **WWW.CECKAMNARU.CZ**

Suším, sušíš, sušíme...

Když vám teplo z kamen provoní celý dům

Text | Jitka Pokorná, Eliška Pokorná
Foto | archiv redakce

Unikátní sušírna ovoce i oprava starých kamen po babičce. Kamnáři Dianovi si zakládají na stavbách s příběhem. „*Vyhovuje nám ten tradičnější, pomalejší způsob práce,*“ říkají manželé Dianovi, kteří v kamnařině ctí dvojí princip – tradiční metody v kombinaci s moderními technologiemi. V současném uspěchaném světě jsou pro ně kamna i jejich stavba cestou ke zklidnění, návratu k přírodě, tradici i rodině. Není proto divu, že unikátní stavba kamen a sušírny podle dvě stě let staré tradice vznikla na statku Květná Zahrada právě pod jejich rukama. Všechno to totiž zapadá do jednoho přirozeného příběhu.

Filip se vyučil sklářem. Po škole ho ale dle vlastních slov stokrát víc než řemeslo lákala rocková hudba. Aby mohl odpoledne chodit na zkoušky s kapelou, hledal si spíš takovou práci, která brzy končila. Přes všelijaké činnosti se nakonec dostal i ke stavařům, v té době kameničil při rekonstrukcích venkovských stavení, kde se náhodou setkal se dvěma kamnáři. Tehdy mu došlo, že už vlastně od mala ho kachlová kamna a klasická řemeslná práce něčím velmi přitahovaly, a tak za kamnáři jednoho dne přišel a povídá: „*Chlapi, já jsem tohle vždycky moc chtěl dělat...*“

Zbytek je historie. Po získání výučního listu si Filipa vzal do učení jesenický kamnářský bard Miro Jauer-nig, na kterého nedá Filip dopustit, přestože už osm let pracuje sám. „*Od Mira jsem se toho naučil skutečně moc, nejenom tu technickou stránku věci, ale hlavně přístup,*“ říká. Vzpomíná také, jaké to je, když se člověk poprvé osamostatní a postaví jednu, dvě stavby sám. Až když přijde nějaká těžká věc, tak mu teprve dojde, co všechno mu jeho mistr říkal a jak to myslel. V ten moment je potřeba začít hezky znova a s pokorou. U Mira a jeho paní se nakonec Filip naučil i systému

Bezdýmová sušárna, ve které se dá najednou sušit celkem dvě stě kilogramů ovoce.

práce v páru. „*Neumím si představit, že bych to dělal bez Jany, naše práce a tvořivost je společným dílem,*“ dodává s úsměvem.

Dianovi se našli i v přístupu k práci. Je pro ně důležité odvést poctivou práci šetrným tradičním způsobem. I přesto, že na jejich služby čekají zákazníci leckdy dlouho, nedovolí si nevzít i třeba takovou maličkost jako vyčistit nebo opravit stará babiččina kamna. „*Ob-sloužit i tu nejjednodušší zakázku je pro nás důležité a potřebný čas si pro ni pokaždé najdeme, bereme to jako takovou službu tomu řemeslu. Ono nejde vždycky jenom o to vydělat peníze, ale také je dobré umět něco vrátit zpátky, na to se dneska hodně zapomíná,*“ vysvětluje Jana jejich společnou filozofii.

Když se tedy nedaleko ve vesnici uvažovalo o tom, kdo by byl vhodným kandidátem na stavbu kamen a unikátní sušírny ovoce na statku poskytujícím sociální služby Květná Zahrada, volba padla právě na Dianovi. „*On by do toho možná ani nikdo jiný nešel,*“ vzpomí-

ná se smíchem Filip na obě topidla, jejichž samotná stavba trvala ke třem měsícům a předtím vyžadovala týdny zevrubné přípravy a studia dobových materiálů.

Zakladatel statku Květná Zahrada, sociální firmy, která nabízí ubytování a práci mladým lidem v těžké životní situaci, Mgr. Ferdinand Raditsch hledal společně s Ing. arch. Jiřím Mrázkem někoho, kdo by byl schopen postavit stavbu nejenom tak, jak se to dělalo v minulosti, ale zároveň i podobným způsobem. Tím pádem například jakákoliv chemická lepidla nepřipadala v úvahu. Celková vize byla taková, že se postaví tradiční kamna s nízkou plotnou, na které budou klienti centra mít možnost vařit ve velkém marmelády z přebytkového ovoce, které dodávají blízké sady. Na zbytek ovoce, které se nehodí do marmelád, měla vzniknout tradiční sušárna.

Na celé stavbě spolupracovali Dianovi nejenom se zkušeným stolařem, ale také jim pod ruce koukali i někteří z klientů Květné Zahrady. Ti pak nakonec

také vytvořili proutěné vyplétání do jednotlivých šuplat sušírny. Výsledkem je takzvaná bezdýmová sušárna, ve které se dá najednou sušit celkem dvě stě kilogramů ovoce. Proces sušení probíhá tak, že se uloží na jednotlivé dřevěné, proutím vyplétané lísky, a uzavře dvířky do roztopené sušárny. To ovoce, které obsahuje nejvíce vody, se ukládá do nejnižších pater a v průběhu sušení se dává výš a výš. Sušením vzniká pára, která se ze sušárny odvádí odtažením s regulovatelnou klapkou v horní části. Samotné sušení trvá zhruba tři až sedm dní, konkrétní čas závisí na tom, kolik je v ovoci vody a jestli a případně jak je rozkrájené. Dříve bylo běžné, že se k sušárně přistavěl i kotel na vaření povidel. Tuhle funkci ale v Květné Zahradě obstarávají právě kamna na vaření marmelád.

Filip vzpomíná na práci na statku jako na úplně novou zkušenost. Když totiž staví někde kamna, stává se na krátkou dobu součástí té určité rodiny. V Květné Zahradě se stal členem rodiny trochu netradiční, složené z lidí a dětí, které často nespojuje nic jiného než společná práce. Vzpomíná, že každý byl na statku úplně jiný, každý si s sebou nesl jiný příběh, jiný charakter a jiné zkušenosti. Ve společné práci ale našli všichni i společnou řeč. A právě tomu by do budoucna měla pomoci i jeho kamna se sušárnou. Byl by rád, kdyby se tam nad každodenní obyčejnou činností potkávali rozdílní lidé, měli si o čem povídat a mohli se zapojit do běžného chodu společenství. Pro některé z nich to může totiž být vůbec poprvé, co takovou příležitost dostávají.

Abychom nezapomněli na „lenochy“...

No jasně. Ne každý sdílí naši vášeň v neustálém řezání a štípání dřeva a přikládání. Mnozí takovou možnost ani nemají. V městských činžácích si prostě hranici dřeva nikde nevyskládáte. To je objektivní příčina. Subjektivně vás kdekdo může považovat za lenocha a bonvivána, ale to už je jeho problém. Určitě to neznamená, že by kvůli tomu váš život měl být ochuzen o pohled do plamenů. Ve městě je totiž většinou rozveden plyn a ten se výborně hodí k plynovým krbovým vložkám. Dávno už to nejsou jen komické

krabice s imitací vzdáleně připomínající oheň v krbu. Jejich výrobci za uplynulých deset let dospěli k téměř dokonalé iluzi, při které plynový plamen prohořívající skrze keramická polínka od reálného ohně v podstatě nerozeznáte. Plynový krb vypadá i hřeje úplně stejně jako ten klasický na dřevo. Navíc má jedno velké plus. Dálkové ovládání, kterým jej zapnete a pustíte si program v mnoha ohledech zábavnější a inteligentnější než ten, co si použijete tím druhým, na kterém je nápis TV.

Plynový krb **DRU Metro 100XT3**

Konec starých časů?

Rozhovor o jedné velké vášni

Text | Petra Jánská

Foto | archiv Ing. Pavly Kalousové, archiv redakce

Řemeslo a inspirace jsou klíčová slova pro tento rozhovor. Pravidelný gastronomický koutek našeho časopisu se od začátku věnuje jedné z nejpříjemnějších činností, které můžeme dělat u kamen – vaření a pečení. Pár snímků věnujeme vždy i servírování jídel na stůl, protože to prostě k sobě patří a navíc nás to nesmírně baví. Že spolu souvisí kuchyně, vaření a stolování, je jasné, ale že tuto souvislost a historický vývoj někdo uchopil s vědeckou důkladností, jsme netušili do chvíle, než se nám dostala do rukou kniha Ing. Pavly Kalousové „Kuchyně a stolničení na šlechtických sídlech“. Rozhodně nečekejte suchou vědeckou práci, spíš opravdu poctivé řemeslo a inspiraci z míst, kde na rozvoj těchto činností měli dostatek prostředků i lidí, možnost cestování a poznávání, nadšení i noblesu.

Z vlastní zkušenosti už víme, že se lze díky této knize zbavit manželky až na několik dní, a to z prostého důvodu, že od knihy neodtrhne oči. Vedlejší účinky v podobě pořizování nových kuchyní, kachlových sporáků, kamen a jídelních servisů zatím nebyly prokázány, ale nelze je úplně vyloučit. A na své si přijdou i mistři cechu kamnářského.

Na úvod ještě pro vás, kteří již od začátku přemýšlíte, jaký je rozdíl mezi stolováním a stolničením, předkládáme definici z wikipedie: „*Stolování je souhrn společenských pravidel, která se týkají hygieny, prostírání stolu, správného chování při jídle a obsluhy. Stolničení zahrnuje i přípravu a úpravu stolu například při slavnostní příležitosti.*“

Něco takového nebylo dosud zpracováno. Jak vás to napadlo a co vás přivedlo k tomuto tématu?

Původně jsem vystudovala Provozně ekonomickou fakultu na Vysoké škole zemědělské. A když mi bylo čtyřicet, tak jsem si řekla, že bych chtěla dělat ještě

něco jiného. Nejsem člověk, který by vydržel celoživotně u jednoho oboru. Na jednu stranu je to samozřejmě hrůza, ale na druhou stranu je to velmi dobré, protože se celý život něco učíte. A tak jsem začala chodit na Rudolfskou akademii, kterou založili starožitníci. Vyučují se zde dějiny umění a další obory, které jsou pro starožitníky důležité. Například vám vysvětlí, jak správně oceníte pravý diamant, ve šperkařství se naučíte, jaké se kdy zhotovovaly šperky, jak poznat falzum u porcelánu a podobně. Po absolvování studia dostanete certifikát, že jste starožitník včetně evidenčního čísla. Tím to podle mne ale nekončí, spíše začíná. Pořád jsem měla pocit, že toho moc nevím a že musím ještě studovat a zkoumat. I zkušený starožitník se zpravidla soustředí na jeden obor, který je nejvíce zajímavý, a to ostatní neznají třeba tak do hloubky, ono to v podstatě ani není možné. Také jsem potřebovala nějaké téma na závěrečnou práci. Stále jsem hledala to správné. Napadlo mne, že nefalšované starožitnosti najdu s jistotou na zámcích a mohu je tam důklad-

ně studovat. Navíc se mi líbí všechno, co je výborně řemeslně udělané. Velmi obdivuji a opravdu smekám klobouk, když někdo něco umí opravdu pořádně.

Takže porcelán?

Ne, vůbec, nejdříve to vypadalo, že budu dělat historické zbraně. To mě skutečně zajímalo, protože zbraně jsou nádherně řemeslně zpracované. Zbraň byla osobní věcí konkrétního člověka. Proto byly unikátně vykládané a lze říct, že jsou to vlastně takové šperky. Ale pak jsem si řekla, že když budu studovat zbraně, zůstanu zavřená ve zbrojnici a po zámku se ani neprojdou. A mne zajímal objekt jako celek.

Jak to myslíte?

Chtěla jsem pochopit, jak takový velký dům fungoval. A na jídle to lze asi ukázat nejlépe. Někde se muselo skladovat, někde se muselo připravovat, potom odnést do jídelny a sníst. Tak jsem si požádala o povolení podívat se do všech státních zámků v České republice. Tato žádost vzbudila opravdu pozdivžení, nikdo nechápal, o co mi jde. Všichni by pochopili, kdybych třeba chtěla studovat kachlová kamna na jednom určitém zámku. Ale proč chci vidět všechny zámky, tomu nerozuměl nikdo.

A co jste odpověděla?

Že chci dělat stolničení od renesance do doby, kdy odtud ve 20. století odešla, lépe řečeno byla odejita, poslední šlechta. Ale že nemohu samozřejmě vědět, co na kterém zámku je. Jako turistku mě provedou po trase, kde to, co mne zajímá, neuvidím. Na zámcích jsou často interiéry pouhou instalací pro turisty. Nevěděla jsem, co tam patří a co ne. Nemohla jsem vědět, že vedle v místnosti mimo trasu jsou třeba unikátní kamna. Navíc v 50. letech minulého století probíhaly takzvané svozy, kdy se užité předměty svázely ze všech zámků, které šlechta musela opustit, na několik vybraných, které měly nadále sloužit pro prohlídky. Ale mnoho pochopení jsem pro svůj záměr nenašla. Nejčastěji jsem k tomu slýchala: „Uvidíme, možná.“

Ale nakonec jste je přesvědčila?

Tenkrát ještě ne, navíc spěchala moje závěrečná práce pro akademii. Obhájila jsem ji tedy na téma staré tisky. Máme malou ofsetovou tiskárnu, takže jsem měla výborný zdroj podkladů, informací i zkušeností.

Asi půl roku po absolvování Rudolfské akademie přišlo povolení z NPÚ (Národního památkového ústavu), po kterém jsem tolik toužila. Povolení, že smím jezdit, kam chci, a mohu do jakéhokoli depozitáře, to byl sen! A tak jsem 5 let jezdila po státních zámcích, chodila jsem do archivů, sedávala v Národním památkovém

ústavu. Dělal jsem si kartotéku všeho, co mě zajímalo, co se týkalo porcelánu, nádobí, kamen. Prostě všeho, co souvisí s tím, abyste v zámecké jídelně mohli poobědvat se šlechtickou rodinou kus dobré srnčí kýty.

A protože jste měla závěrečnou práci hotovou, rozhodla jste se vydat knihu?

Bylo to spíš tak, že po těch 5 letech mě už všude měli dost. Pořád jsem po nich chtěla, aby mi něco doplnili, aby mě tamhle pustili, tohle dohledali a ještě toto umožnili. A když toho bylo opravdu mnoho, tak mi řekli, že když už mám tolik materiálu, že by bylo dobré, abych napsala ze své práce knihu. A do toho jsem se pustila velmi ráda.

Ta kniha je velmi krásně udělaná, jsou tam nádherné fotografie, muselo to být náročné na čas a jistě i nákladné.

Měla jsem svoji představu a naštěstí jsem našla skvělého fotografa. Focení v interiéru je samozřejmě

Kamna kuchyňská černá
v hlavní kuchyni zámku Hluboká, ve správě NPÚ

Kamna kuchyňská černá v hlavní kuchyni pro teplé pokrmy stojí v centru samotné místnosti. Jsou obdélníkového půdorysu o šířce 370cm, hloubce 257cm a výšce 211cm. Byla nainstalována v roce 1913 firmou Josef Heinisch z Vídně. Kamna se skládají ze dvou částí, v pravé nižší části je plotna se čtyřmi litinovými pláty, v zadní části plotny je menší odklopné víko, které kryje kamnovec. V dolní části se nachází prostor s posouvacími dvířky, dále z boku je topeniště a popelník, vpravo od něj kohoutek na vypouštění ohřáté vody. Levá část kamen je vysoká hranolová, prostor vyplňují trouby jak z čelní části, tak z boku.

poměrně náročné. Navíc se bojíte vzít do ruky renesanční skleničku, abyste ji nerozbili, protože je to unikát, a vůbec nevím, co by se bylo bývalo dělo, kdyby se mi něco takového přihodilo. Potom došlo na grafické práce, což bývá také dost náročné, zvláště když máte svoji představu, kterou chcete přenést na stránky, a vedete ruku někomu jinému. V DTP studiu naši tiskárny jsme zkusili udělat jeden zámek a byli jsme z toho všichni šediví. Bylo jasné, že se musím naučit pořádně InDesign a Photoshop a tu knížku si vytvořit sama. Rozhodně to bylo nejlepší řešení a já zažila další okamžiky okouzlení z tvůrčí práce.

To se lehkou řekne, jen tak se naučit docela těžké grafické programy, navíc se hned pustit do knihy, ale vy jste to zvládla.

Velmi mi pomohli naši grafici. Zvykli si, že jim občas zavolám, že nevím, jak dál. Trpělivě mě vyslechli a prozradili mi klávesovou zkratku, která mi pomohla pokračovat. Myslím, že mám dost velkou představivost. Představa je ale jedna věc a realita věc druhá. Velice rychle jsem zjistila, že některé fotografie poskládané do stránek nepůsobí tak, jak jsem chtěla. A já jsem si přála, aby to bylo vyvážené, aby to lidi bavilo a bylo to zajímavé. Musím přiznat, že jsem některé stránky dělala opravdu dlouho a neustále jsem se k nim vracela. Nad realizací této knihy jsem strávila nádherný rok a půl. Byly to hodiny focení v zámeckých interiérech, grafického zpracovávání a nakonec se narodila tato kniha. Neuvěřitelný tvůrčí pocit, že po vás něco zůstane.

Fotografie jsou inscenované nebo jsou to reálné interiéry, které na zámku byly?

Většinou jsou to reálné interiéry. Jídelní servisy, které tam návštěvník vidí, jsou zabezpečené proti krádeži. Samozřejmě jsme při focení občas museli s něčím pohnout, aby například teriny a hrnečky nebyly v zákrytu a bylo možné je dobře vyfotit. A zároveň aby daná fotografie měla nějakou vypovídací hodnotu.

A zároveň jste si mohla projít celý objekt?

Ano, mohla jsem se po těch sídlech procházet a zjistit, proč zrovna tady udělali spižírny, kudy přiváželi potraviny, kde a co jedli, proč právě na tomto místě měli skleníky. Postupně jsem začala chápat dokonalou logiku těchto velkých staveb.

Jak to tedy na zámcích od renesance po 20. století chodilo?

S nástupem renesance se začalo upouštět od výstavby nedobytných hradů, trochu méně se bojovalo a trochu více žilo. Evropu okouzila Itálie svými renesančními stavbami, životním stylem a samozřejmě jídlem. Cestování bylo pro šlechtické rodiny typické z mnoha

důvodů. Jejich příbuzní byli rozestěti po celé Evropě a často se navzájem navštěvovali. Majitelé panství v českých zemích většinou pracovali u císařského dvora, což byla velmi prestižní záležitost, a často si pořizovali další bydlení ve Vídni, kde trávili hodně času. Módní diktát je na světě asi odjakživa, bylo-li módní zajet si do Paříže, jelo se, a samozřejmě také do Itálie. Na svých cestách se setkávali s novými druhy potravin a koření, s různými způsoby servírování jídel a výzdoby stolů, inspirovali se a zaváděli vybrané novinky doma. Nejspíš také proto si stavěli oranžérie, aby mohli kromě jiného pěstovat ananasy či citrusy. Soběstačnost v zásobování potravinami (chov hospodářských zvířat a pěstování zemědělských plodin) byla základem každého panství. A když se rodina vrátila z cest, mohla očekávat, že ji brzy někdo navštíví. Zaujmout pozvanou společnost a udržet vysoký standard stolování nejen při slavnostních událostech, ale i pro členy vlastní rodiny, bylo prestižním úkolem každého šlechtice. Jídelny patřily k nejluxusněji zařízeným místnostem.

A kuchyně?

Zámecká kuchyně byla provozním srdcem každého šlechtického objektu, zpočátku se jí říkalo černá kuchyně kvůli té spoustě kouře nad otevřeným ohništěm. Až od 19. století se vařilo na klasických kuchyňských kamnech. Panský kuchař měl vysoké postavení a byl velmi ceněný. Během staletí se kuchyně v panských sídlech různě přemísťovaly, někdy kvůli kouři, jindy kvůli lepší logistické trase přenesení pokrmů z kuchyně na jídelní stůl. Vzhledem k tomu, že kuchyně byly často dost vzdálené od jídelny, bývala před jídelnou místnost zvaná přípravná, kde se pokrmy přinesené z kuchyně ve velkých hrncích musely přesunout do menších mis nebo rovnou na talíře. Byla zde také malá kamna, na kterých bylo možné chladnoucí pokrmy ohřát.

Nahlédneme-li do jednotlivých hradů a zámků od doby renesance do 19. a 20. století, dojdeme k závěru, že naše současné kuchyně a jídelny se až tolik od těch dřívějších neliší. Snad jen rozměrem. S překvapením zjistíme, že nádobí, nástroje a nejrůznější přístroje používané pro přípravu jídel byly mnohdy praktičtější, jídelní servisy rozmanitější, předkládaná menu velmi zajímavá a pestrá.

To už se dostáváme k samotnému stolování, jak se vyvíjelo?

Nádobí i ostatní předměty určené k vaření a stolování zaznamenaly od 16. století do první poloviny 20. století řadu změn. Zpočátku se jedlo z cínových talířů a při slavnostních příležitostech se prostíraly stříbrné nebo zlaté talíře. Z příborů se používal jen nůž a lžíce.

Každý zámožný šlechtic měl svůj osobní příbor, který si nosil s sebou.

Renesanční nápojové sklo se od vysokých gotických sklenic lišilo elegantními prvky ovlivněnými antikou. Obrovský rozkvět zaznamenalo v Čechách barokní sklo a velký úspěch na konci 17. století čisté křišťálové sklo. České sklo nebylo na rozdíl od benátského skla tak ohebné, ale to se nakonec ukázalo jako veliká přednost. Jednotlivé kusy se začaly brousit a řezat a právě dokonalý výbrus přinesl slávu a rozmach českému sklářství. Porcelán znala Evropa pouze z dovozu z asijské produkce a byl nesmírně drahý. První porcelán přivezl Marco Polo z Číny již ve 13. století a celá Evropa byla unešená. Více jak 400 let ho však nikdo nedokázal v Evropě vyrobit, Číňané svoje tajemství nikdy neprozradili. Holanďané začali sice vyrábět svoji delftskou fajáns, což byla velmi zdařilá keramika, která svým vzhledem porcelán připomínala, ale porcelán to nebyl. Ten správný objev učinili až na počátku 18. století v německé Míšni a do konce století se začalo velmi žádané porcelánové nádobí vyrábět téměř v celé Evropě. Což jen půvabně ukazuje, že tady se prostě nic neutají. Na trh se začalo dostávat velké množství porcelánových servisů, které nechyběly na žádném šlechtickém stole. Zpočátku se používaly porcelánové servisy jen pro slavnostnější příležitosti, nakonec byl ale cín porcelánem zcela nahrazen.

Stolování u každého aristokrata znamenalo společenskou událost. Léty prověřené postupy při přípravě pokrmů, pečlivě poskládaná menu pro každou příležitost, důraz na dodržování pravidel společenského chování a snaha o celkový kultivovaný dojem během konzumace jídla vytvářely z běžného stolování obřad.

Kuchyně a stolničení jsou nesmírně inspirující oblastí kulturního dědictví na českých a moravských hradech a zámcích.

S tím se dá jen souhlasit, ale asi vše nebylo vždy úplně růžové a mám pocit, že toto kulturní dědictví občas utrpělo a nakonec bylo odstrčeno do kouta, aby se na něj zapomnělo.

To bohužel ano, mnoho vzácných užitečných předmětů se stalo kořistí během švédských válek, ovšem můžete se na ně do Švédska alespoň dojet podívat, další kousky z české proveniencce najdeme ve Vídni. Začátek 19. století a s ním spojená finanční náročnost napoleonských válek se také odrazily v jídelnách šlechticů. Vyčerpaná habsburská monarchie potřebovala naplnit státní pokladnu, a tak se císař František I. uchýlil k nezvyklému kroku. Jedním ze svých patentů nařídil odvod veškerých stříbrných předmětů k roztavení výměnou za papírové peníze. Existovala sice možnost vykoupit se z tohoto patentu a nějaký mimořádný stříbrný servis vyplatit, ale takových případů nebylo

Kamna na dohřev jídel v přípravě, státní zámek Frýdlant ve správě NPÚ

Na protější straně

Renesanční jídelna, státní zámek Velké Losiny ve správě NPÚ
Tento Rytířský sál patří k nejzachovalejším renesančním prostorům v České republice, má kazetový polychromovaný strop doplněný rozetami, dřevěné renesanční lustry pocházejí ze severní Itálie, v levém rohu stojí jedny z nejstarších kachlových kamen na našem území. Na stole je prostřeno cínové nádobí.

Na následující dvoustraně

Jídelní servis pro 24 osob s motivem ptáčků a drobného hmyzu, Německo, Míšeň, státní zámek Konopiště ve správě NPÚ
Soubor zahrnuje širokou škálu terin, talířů, mís, šálků, konviček a dalších drobných předmětů ke stolování, které splňovaly vysoké nároky pro servírování nejrůznějších pokrmů a nápojů. První kusy jsou barokně prolamované, malba je výraznější, ptáčci vynikají detailnějším zpracováním. Jednotlivé předměty jsou zdobené po obvodu tlačným dekorem zvaným osier a úzkou zlatou linkou na glazuře. Nádobí vytvořené v 19. století mají obrazové kompozice jednodušší, vytrácí se barokní prolamování, linie porcelánu jsou čistější.

mnoho. Toto je hlavní důvod, proč v dnešní době již nevidíme na šlechtických stolech nádherné kovové barokní servisy, přestože jich kdysi byly plné stříbrnice (*speciální komora pro ukládání těch nejcennějších předmětů z drahých kovů - pozn. redaktorky*). Ovšem nejhorší zkázou, myslím tím zkázou celkové kultury, byli pro naši zemi v novodobých dějinách nejprve husité a po nich po druhé světové válce nastolený totalitní režim. Důsledkem toho, že byla vyhnána šlechta a odebrán jí majetek, došlo k přerušení tisícileté kontinuity a následně poškození kulturního dědictví v českých a moravských zemích. A nejde zde jen o majetek, ale také o společenské vystupování a noblesu, které přichází až s dlouholetým vývojem, udržováním tradic a disciplínou. Šlechtické rodiny, které se sem

po roce 89 vrátily, se většinou snaží navázat na tradice, i když je to někdy velmi složité.

Raději zpět k porcelánovým servisům, které se dochovaly. Určitě mezi nimi máte nějakého favorita. Který porcelán vy považujete za nejhezčí a pořídila byste si ho domů?

Můj nejoblíbenější porcelánový servis se nachází na zámku Konopiště, je to míšeňský porcelán s motivem ptáčků a drobného hmyzu. Tento soubor okouzlí každého návštěvníka rozmanitostí jednotlivých námětů z ptačí říše a současně vysokou precizností provedené malby. Servis byl pořizován od poloviny 18. století do konce 19. století. V současné době ho lze zakoupit v Maďarsku u firmy Herend.

Míšeňský porcelán vidíte na této dvoustraně. Další inspirací pro vás může být výpravná kniha Ing. Pavly Kalousové „Kuchyně a stolníčení na šlechtických sídlech“. Na jejích stránkách je zpracováno celkem 21 hradů a zámků z Čech a Moravy, což je jen část objektů, které navštívila. Nechte se zavést do prostor, které byste někdy jen těžko mohli navštívit, a nechte na sebe působit atmosféru jednotlivých sídel. Knihu si můžete objednat na adrese: **www.zamecke-kuchyne.eu**

V současné době běžně cestujeme, poznáváme daleké země, ochutnáváme cizokrajná jídla a některé novinky rádi zavádíme ve své kuchyni. Nechme se také inspirovat historií a poctivým řemeslem, prostě to k sobě patří.

Více se dnes už bohužel do našeho časopisu nevejde. Vlastně jsme stihli jen takový úvod. Proto jsme se s laskavým souhlasem paní Kalousové rozhodli, že v příštím čísle budeme pokračovat. Bude to opět poctivé řemeslo a vánoční inspirace u kachlových kamen k tomu.

Děkujeme mnohokrát za rozhovor.

Realizace **Roman Hanuš**

ABY NEBYLO POZDĚ, AŽ SE JEŽÍŠEK ZEPTÁ....

STYLOVÉ ŠVÉDSKÉ LITINOVÉ NÁDOBÍ
A DOPLŇKY OBJEDNÁVEJTE JIŽ NYNÍ
V NAŠEM E-SHOPU!

e-shop <http://e-shop.kolem-kamen.cz/>

VLASTNÍMA RUKAMA VYRÁBÍME PORCELÁNOVÉ
ZÁSUVKY A VYPÍNAČE MNOHA TVARŮ A BAREV.

Porcelánová výroba Mulier s.r.o.
+420 702 82 42 42
info@mulier.cz
www.mulier.cz

Kamnářské řemeslo

Měli jsme provázek a lžíci a šlo se na to...

Text | Martin Slavík
Foto | archiv redakce

Nejdříve to byl hrdý pecař, kdo dával domu teplo a srdce, pak přišel kamnář a vytvářel pomocí kachlů umělecká díla. Jenže po druhé světové válce se nad vařením na plotně, stejně jako nad vytápěním lokálními topidly, začala stahovat mračna. Přesto řemeslo, zaplat' bůh, přežilo. V rozhovoru s panem Josefem Slavíkem se podíváme, jak se kamnařilo od padesátých do devadesátých let minulého století.

Když se ohlédnete zpět, prozradíte nám, jak jste se ke kamnařině vlastně dostal?

V roce 1949 jsem končil základní školu a chtěl jsem být kuchařem. Ve třídě jsme chtěli vařit dva a nevyšlo to ani jednomu. Byl to v té době prostě elitní obor. Po- cházím z malé vsi na Příbramsku a náboráři, kteří cho- dili do škol, verbovali především na horníka a hutníka. To jsem dělat nechtěl, přestože to mělo velké, přede- vším finanční výhody. Pamatuji se, že kluci, kteří se na to dali, měli už v té době moderní brusle „kanady“ a vytahovali se s nimi u nás na rybníku. Já jsem ale tak nějak podvědomě cítil, že chci zkusit jiné řemeslo. Tak jsem se s mým otcem rozjel do Písku na pracovní úřad a tam měli vcelku jasno: „*Potřebujeme tato řemesla: zedník, krejčí, švec, kamnář.*“ Můj táta byl krejčí, ale nikterak mě k šití nevedl, takže jsem spíše náhodou zvolil toho kamnáře. Dělal si ze mne ještě srandu, že místo míchání polévky budu míchat hlínu v kolečku.

Takže jste se šel učit. Kam to bylo?

Tříletý učební obor kamnář byl v Podbořanech. Měl jsem jej absolvovat v letech 1950 – 1953. V Podbo- řanech v té době vyráběli i kachle. Náš mistr zrovna žádný fachman nebyl, spíše měl rád rum, ale něco nás přece naučil. Navíc nám školu o rok zkrátili a v roce 1952 jsem už držel v ruce výuční list a byl tím pádem odeslán do pracovního procesu.

Ten rok asi hlavně kvůli praxi chyběl. Jak jste

ve škole začínali?

Vše mi přišlo v té době dost rychlé. Stále se stavěly plotny na vaření a pokojová kamna. Dneska už si to člověk neumí moc představit, ale kamny se topilo i ve školách. O prázdninách se kamna jezdila roze- bírat, renovovat, čistit a podobně. Stejně tak by asi dnešní kamnáři koukali na naše vybavení. Měl jsme zkrátka jen základní věci jako kladívko, provázek, lžíci, nůž. Například plechové kouřovody jsme zkracovali nožem a pak je dali do písku a vyklepali, aby pas-ovaly do komína. Sám se tomu dnes dívím, ale šlo to a fungovalo. Za svou kariéru jsem vlastně stále zažíval nouzi o materiál.

A první krůčky v práci? Jaké to bylo po dvou le- tech učení vpadnout rovnýma nohama do praxe?

Nebylo to snadné, ale doba byla prostě taková. Přidě- len jsem byl do Písku. Tuším, že se náš podnik tehdy ještě jmenoval Komunální služby. Dnes ten dům už ve městě neexistuje. V přízemí byl krám, kde byla postavena kamna. Ta si člověk mohl prohlédnout a nechat si je pak postavit doma. Byla to v podstatě ukázka toho, co šlo z tehdejší nabídky materiálů vyro- bit. Hned první den mě přidělili ke staršímu kolegovi a bylo.

Takže jste se pomalu zaučoval v praxi.

No to ani ne. Bralo se to jinak. Vedoucí mi řekl, máš výuční list? Máš! Tak si vyfasuj materiál, vercajk

„Kamna jsou kamna, ale stejně se nejraději celý život vyhřívám na zahradě na slunci,“ prozradil nám Josef Slavík s potutelným úsměvem...

a tady je tvůj kolega, tady je adresa a máte postavit kuchyňská kamna. Dali jsme potřebné věci do vozíku a jeli. Auto k mání nebylo, takže s takovým bytelnějším dvoukolákem jsme dojeli na adresu a pustili se do práce.

To je asi dnes taky těžko myslitelné, že byste šel k někomu pěšky s vozíkem...

Tak to ale bylo. Vrcholem v té době byla motorka. Měl jsem velký ruksak, z něj koukaly latě a dlouhé náčiní. Na místo mi složil podnik cihly, hlínu a další těžké věci. Ale to taky spíše až později. Zpočátku jsme měli jen ten ručně tlačенý vozík.

Jaká kamna se v padesátých a pozdějších letech hlavně stavěla?

Hodně jsme opravovali stará kamna a přestavovali je. Velké pece už lidé hlavně ve venkovských chalupách nechtěli. Doba byla moderní a zmenšovalo se. Tím pádem jsme automaticky museli umět zedničinu a ob-

kládat. Nejčastěji se tehdy zbouřal krůvek a pec. Když se demontoval záhrob, často to vypadlo i s kusem komína a bylo nutné udělat i nový pořádný základ. Pak se postavila nižší ohřívárna, plotna na vaření a vedle odkládací plocha. Takto sestavená kamna byla funkční na venkovské vaření, nezabírala tolik místa a také šla vyrobit z dostupných materiálů.

Sám říkáte, že o materiál byla nouze. Co chybělo nejvíce?

Asi všechno. Ale vždy se to nějak splášilo. Problémem byly kachle. Nedělaly se kalibrované. Čili zvyklost byla mít kachle velikosti 19 x 21 cm. Tím pádem výška topeniště byla 75 cm, to bylo akorát na pohyb hrnců po plátech. Jenže kachle měly rozměry různé, takže jsme je museli na místě přibrušovat a řezat. Dost to prášilo a chvílemi jsme při stavbě připomínali spíše mlynáře. Trouby byly klasické plechové a rychle se propalovaly. Trouba stála 1200 korun, pak už byly i antikorové. Ty byly ale o 1000 korun dražší. V Písku

byla rourovna, takže sehnat litinové pláty bylo pro nás snazší než pro kolegy v jiných městech.

Materiály ale byly asi kvalitnější nebo se to aspoň dnes obecně traduje.

Obecně asi jo. Problém byl, že klasická kachlová výroba se utlumovala. Podniky měly jiné výrobní programy a celkově poptávka po kachlích směřem k roku 1989 klesala. Výrobu často přebíraly různé podniky a měly ji jako přidruženou. Samozřejmě to neuměly. Kachle měly špatnou glazuru a už i na nových byla patrná pavučina krakelace, tedy rozrušení glazurové struktury. To jsme předtím znali leda tak z hodně starých kachlů.

Přicházely i inovativní technologie nebo až spíše po revoluci?

Ani bych neřekl. Byli jsme spíše zanikající obor. V učení jsme se učili lepit kachle klasickou hlínou. Věděli jsme, kde je v našem okolí volně k dispozici přírodní zdroj. Pak přišla parta kamnářů z Vodňan a začala se více používat malta. Hlínou se lepilo jen topeniště a někteří maltovali vše. Taková kamna držela dobře, ale už nešla rozebrat.

Když byste to shrnul, kdy nastal největší úpadek řemesla?

Ještě v sedmdesátých letech jsme na opravy kamen i stavění nových jezdili hodně. Stavěly se nové domy, moderní velké, ale i tam se často sporáky na tuhá paliva, včetně ohříváren, stavěly. V osmdesátých letech to už pak byly spíše výjimky. Stále více se prodávaly hotové sporáky, jak plechové, tak kachlové. Začínala móda otevřených krbů v obývacích pokojích.

Takže obor končil malou poptávkou?

Od šedesátých let jsme patřili pod okresní stavební podnik (OSP

Písek). Vedoucí, kteří tam byli, chtěli obor udržet. Takže sekce kamnářů stále přežívala. Stále tam byl někdo, kdo by to uměl. Samozřejmě jsme ale dělali jiné práce. Jezdili jsme hlavně obkládat.

Co pak devadesátá léta, nenastal opět boom?

Jelikož se podnik rozpadal, bylo to takové zmatené období. Ale lidé chtěli spíše kamna na chalupy, která jsme v padesátých letech po vyučení burali. Touha byla po starých kamnech, která by měla opět krůvek a pec. Jenže materiály stále nebyly, nebo byly horší než ty totalitní, navíc často za přemrštěné ceny. Až v druhé polovině devadesátých let se situace zlepšila a kachle a další materiály se začaly dělat poctivě nebo se spíše už vědělo, kdo je dobře vyrábět umí.

Vzpomenete si ještě na svou první výplatu?

To asi ne. Ale bývalo zvykem po dostavění kamen dostat na pivo. Obvykle to byla stokoruna. Po vyučení jsem pracoval s mistrem, pak s partákem a nakonec sám. Obvyklá doba stavění kamen byla týden (v jedné osobě). Jendou mi jeden chlap, u kterého jsem stavěl, řekl, že mi dá 200 Kč, když do posvícení budou kamna stát. No a stála. Moje

práce končila prvním rozděláním před majiteli. Dotyčný muž vyndal z portmonky 100 korun dal mi je, pak dlouze hledal druhou stovku, ale nakonec mi ji dal.

Nakonec se vás zeptám, vychoval jste během let nějakého učně?

Učňů jsem měl celkem 6. Šikovný z nich byl jeden. Ten to dělá dodnes. Po letech jsme se potkali a bylo to příjemné setkání. Jsem rád, že se tomu dodnes věnuje.

Poslední kamnářská parta z OSP Písek.

Josef Slavík za volantem Tatraplánu na konci padesátých let.

K&K
P O K E R
B E C H Y N Ě

NENÍ NIC
JEDNODUŠŠÍHO,
NEŽ SI SPLNIT
SVŮJ SEN.
MY VÁM
S TÍM RÁDI
POMŮŽEME.
KERAMICKÁ
MANUFAKTURA
K&K POKER
BECHYNĚ

www.kamnarstvi-bechyne.cz

Novinka na trhu izolačních desek

Praktické, oblíbené, ekologické

Text | Eliška Pokorná
Foto | archiv redakce

Když se staví kachlová kamna nebo obestavují krbové vložky, platí známé pravidlo. Minimálně stejně důležité jako to, jak kamna vypadají navenek, je to, jak jsou kamna řešená zevnitř. Na tento fakt se nesmí zapomínat. Izolační desky patří právě mezi takové prvky, které sice na první pohled nevidíme, ale pro funkčnost kamen jsou velmi důležité. Ať už se použijí, aby ochránily stěny před silným žářem, nebo se z nich postaví konstrukce krbu celá, najdeme je v základní výbavě každého kamnáře. I proto tak dnes představujeme jednu takovou novinku.

Mluvíme o izolační desce značky Silca. Tento nový typ, který nese označení Silca 250 KM, navazuje na předchozí model Silca 270 KF. Je výsledkem zevrubného modernizačního procesu, jehož cílem bylo především dodat kamnářům takový materiál, který by byl nejen vysoce funkční, ale se kterým by se i dobře pracovalo. Kamnáři oceňují velký formát desek. Ty se vyrábí v rozměrech 1000 na 625 milimetrů, což může ve výsledku výrazně zjednodušit práci.

Oproti minulým modelům došlo také ke změně pracovního postupu při výrobě desek. Desky Silca 250 KM jsou totiž lisovány jednotlivě a ne vyřezávány z jednoho velkého bloku. Díky tomuto postupu je materiál nejenom více homogenní, ale také pevnější a téměř nepráší. K celkovému zlepšení vlastností izolační desky přispívá i nová, inovovaná receptura, která pracuje s menším obsahem celulózy.

Neméně důležitou vlastností je také to, že desky jsou ekologicky i fyziologicky nezávadné. Kombinace těchto prvků, kdy se spojují moderní výrobní postupy s důrazem na praktickou stránku a jednoduchost manipulace při stavbě a zároveň se nezapomíná na životní prostředí, pak má za následek, že se tento model už stihl stát oblíbeným nejen u nás v Čechách, ale i ve světě. Při svých realizacích ho totiž využívají i přední zahraniční odborníci na kamnářském trhu, mimo jiné pak i například firmy Brunner a Spartherm.

Oficiální prodejci v České republice:

EBK ERET BERNARD, s.r.o.

Sokolovská 2112 / 74c, 323 14 Plzeň
tel./fax: +420 377 538 787, tel.: +420 377 534 515
mobil: +420 723 361 638
e-mail: info@ebk.cz, www.ebk.cz

Fire Factory SE

nábř. Otakara Ostrčila 257, 392 01 Soběslav

Krbová vložka sama o sobě, to ještě nic není. Podstatná je její funkční obestavba. A tady přichází na řadu odborná pomoc kamnářského mistra, který celou stavbu může přivést k dokonalosti. Jako v případě této realizace **kamnářství Temr**.

Polská kuchyně

Známa i neznámá

Text | Jitka Pokorná
Foto | archiv redakce

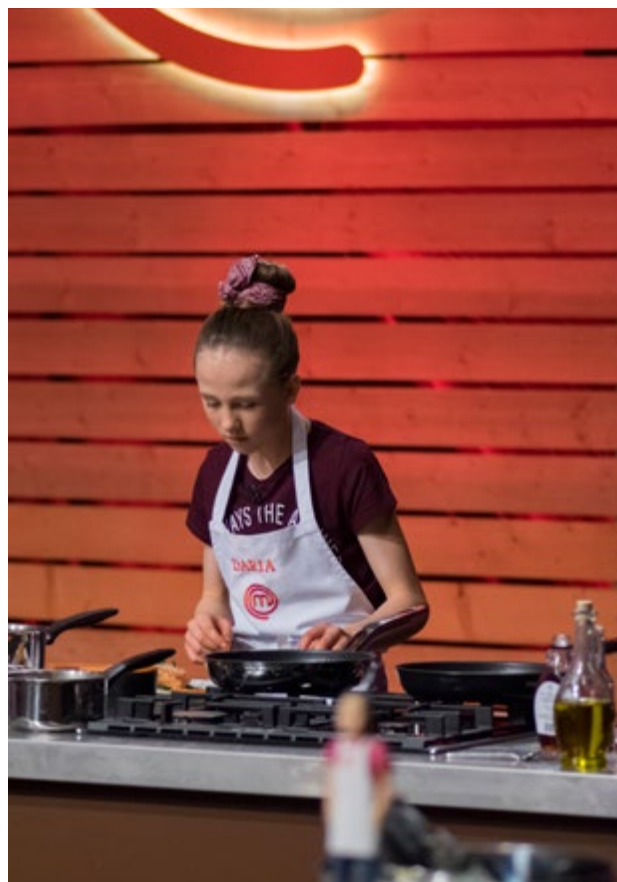
Když se zeptáte, zda někomu něco říká pojem polská kuchyně, tak - až na pár šťastlivců, kteří měli možnost tuhle zemi navštívit a znají ji - se dočkáte jen váhavého pokrčení rameny. A i když se jedná o naše slovanské sousedy, polská kuchyně není v našich končinách žádným běžným pojmem, jako jsou třeba bavorské vdolečky, maďarská klobása nebo vídeňský řízek. A přitom jsou jídla rodící se pod rukama polských kuchařek a kuchařů velmi chutná a originální.

Kuchyně našich severních sousedů byla vždy ovlivněna kuchyní ruskou, maďarskou, německou a díky velké židovské populaci žijící na území Polska před druhou světovou válkou se v ní dá nalézt i leccos židovského. Stejně tak jako polští turisté milují naši česnečku a „vrchol gastronomie“ smažák, tak čeští cestovatelé nedají dopustit na polský bigos, tedy různé druhy masa pečené v zelí i několik dní, tradiční sytou polévku žurek nebo domácí polské pirohy plněné masem, sýrem či zelím a houbami. Z nápojů nás nejvíce na cestách překvapil nápoj zvaný grzaniec, což je obdoba svařeného vína, jen vyrobený z piva. Pije se nejčastěji v zimních měsících.

My sami jsme si zajeli pro polské recepty až k samému Baltu, kde žije velmi mladá dáma, pro kterou se vaření už v jejím útlém věku stalo vášní. Dokonce tak velkou, že se dostala do finále slavné kuchařské show Master Chef Junior. Ano, jedná se o tu samou kuchařskou show, kterou znáte i z naší televize, jen v Polsku mají i verzi pro děti – proto junior. A věřte, že byla přinejmenším stejně populární jako ta pro dospělé. Daria Kuczwalská, která je dcerou úspěšného prodejce krbových vložek a kamen Brunner v polských končinách, zdědila po svém otci nejen vřelý vztah k jídlu, ale i odhodlání být nejlepší. A i když nakonec soutěž nevyhrála, její videa s recepty na Youtube mají ohromný ohlas a sledovanost. Daria se stala tváří receptů pro řetězec Lidl, je pravidelně zvána jako porotce do kuchařských soutěží a často vaří s celebritami. I když se vaření nechce věnovat profesionálně

a láká ji spíše farmacie, tak své kuchařské umění bude určitě dále rozvíjet.

Její nejoblíbenější disciplínou v kuchyni je cukrářství. Tahle holka, asi jako všechny děti, sladké prostě miluje. Dezert nejde do žaludku, ale přímo do srdce, myslí si Daria. A my můžeme potvrdit, že dezert, který nám s láskou a pečlivostí připravila, doputoval opravdu až do našich srdcí.

Vajíčka s majonézou a kukuřicí

Tohle je rodinný recept rodiny Kuczwalských, servírují ho buď k snídani, nebo jako předkrm. Na tento jednoduchý, ale delikátní recept budete potřebovat: dobrá, ideálně domácí vajíčka (u Kuczwalských doma bydlí slepice společně ve voliére s andulkami, papoušky a čápem) • kvalitní majonézu (dle Poláků to je jediné od firmy Winiary) • sterilovanou kukuřici • trochu dobrého octa • sůl, pepř a na ozdobu trochu zelené části pórku a sterilovaný hrášek.

Vajíčka uvaříme natvrdo a rozkrojíme na půlky, které rozmístíme na talíř jednu vedle druhé. Vše lehce zasypeme sterilovanou kukuřicí a navrch poklademe lžičkou majonézu. Na ozdobu přidáme nakrájenou zelenou část pórku nebo jemně nakrájenou pažitku, lehce osolíme, opepříme a zakápneme trochou viného octa.

Žurek

Tahle polévka, která se jí jako hlavní jídlo, vám nejvíce připomene podkrkonošské kyselo. Její hlavní ingrediencí je žitný kvas, po kterém tento sytý pokrm dostane typickou nakyslou chuť. V Polsku se žurek nejčastěji servíruje v době Velikonoc. Na jeho výrobu budete potřebovat: kořenovou zeleninu – mrkev, petržel, celer • 300g brambor • 100g uzeného bůčku • 1l silného zeleninového vývaru • 2 bílé klobásy • smetanu • kvas (V Polsku ho dostanete v láhvi již přímo rozředěný pro přípravu žurku. Pokud máte žitný kvas přímo od pekaře, nebo jste také propadli pečení domácího chleba a máte svůj kvas v lednici, tak si ho ideálně ráno vyndejte z lednice a přidejte do něj 100g žitné mouky a 400ml vody, aby byl kvásek řidký. Pak ho nechte čtyři až pět hodin odpočívat, aby krásně naběhnul.) • majoránku, bobkový list, nové koření, sůl, pepř • vejíčka • zelenou petrželku.

Do vody společně se zeleninovým vývarem dáme vařit nakrájenou kořenovou zeleninu na kostičky s nakrájenými bramborami, bobkovým listem, novým kořením, pepřem a nastrohaným stroužkem česneku. V průběhu varu přidáme celý bůček a klobásy. Zvlášť si uvaříme vejíčka natvrdo. Asi po 40 minutách vyndáme klobásku a bůček, které pokrájíme na malé kostičky. Za stálého míchání vlijeme kvásek. Vyjmeme bobkový list, nové koření a přidáme majoránku. Dále vmícháme smetanu (pokud chcete polévku hustší, tak ve smetaně rozmíchejte trochu mouky a povařte).

Na konci vrátíme do polévky nakrájenou klobásu, bůček a můžeme podávat společně s uvařenými vejci. Dozdobíme zelenou petrželkou a ideálně podáváme v chlebovém bochníčku.

Pavlova (bezé) s karamellem a datlemi

Taková velká sněhová pusinka, Pavlova neboli bezé, zkrátka jak chcete, jen ji tentokrát představíme v trochu jiném podání. Na pusinku si připravte: 6 bílků • cukr krystal jemný – stejné množství, jako je hmotnost šesti bílků • citronovou šťávu • špetku soli • pokrájené datle. Na krém budete potřebovat: 2 balení smetany ke šlehání • 1 balení mascarpone • pokrájené a vypeckované datle • 1 plechovku karamelu • vlašské ořechy • uvařenou silnou kávu nebo amareto.

Vlašské ořechy nasekáme na menší kousky a na pánvi je opražíme. Datle vypeckujeme a nakrájíme je na menší kousky. Promícháme je v misce s polovinou opražených ořechů, druhou půlku si ponecháme do krému.

Dva plechy vyložíme pečicím papírem, na každém vyznačíme kružnici o průměru 23 cm. Troubu předehřejeme na 140°C.

Z bílků, ke kterým jsme přidali špetku soli, ušleháme tuhý sníh. Zašleháme do něj citronovou šťávu a postupně po lžících krupicový cukr. Ten přidáváme do sněhu pomalu. Bílkový sníh musí být na konci šlehání stále pevný a lesklý. Dobře ušlehaný sníh poznáme tak, že když z něj vytáhnete metličku, vytvoří se v tom místě na sněhu špička. Opatrně do sněhu vmíchejte datle a ořechy.

Na každém plechu rozetřeme polovinu sněhu a lžící vytvoříme placku. Pečeme v troubě na 140°C 90 minut. Po upečení vypneme troubu, její dvířka pootevřeme a necháme bílkové pláty úplně vychladnout. Můžeme upéct večer a nechat v pootevřené troubě celou noc.

Na krém si připravíme plechovku karamelu. Pokud neseženeme již hotový karamel, použijeme Salko. Celou plechovku Salka povaříme ve vodě na mírném plameni dvě hodiny a poté necháme úplně vychladnout.

Mascarpone rozmícháme metličkou s karamellem a přidáme datle s ořechy. Ušleháme šlehačku, kterou opatrně zamícháme do směsi z mascarpone. Můžeme, ale nemusíme přidat kávu nebo amareto dle chuti.

Na spodní plát rozetřeme náplň a přikryjeme horním plátem. Poprášíme kakaem a ozdobíme celými datlemi a ořechy. Minimálně na jednu hodinu dáme dort do ledničky, aby krém ztuhl a chutě se propojily.

Design.
Kvalita.
Tradice.

Tradiční výrobce krbových kamen a krbových vložek

Již 1 000 000 domácností po celém světě se těší z produktů značky ROMOTOP. Každý výrobek, který opouští výrobní závod v Suchdolu nad Odrou, je výsledkem společného úsilí všech zaměstnanců. Díky svému modernímu výrobnímu zázemí, kompetentním zaměstnancům a kvalifikovaným odborným prodejcům patří značka ROMOTOP mezi evropské lídry v oboru. Krbová kamna a krbové vložky ROMOTOP oslovují své zákazníky aktuálním designem, vysokou kvalitou dílenského zpracování a inovativním řešením procesu spalování dřeva. Široké spektrum produktů vyhoví potřebám standardních i nízkoenergetických domů. Tepelnou energii je možno ukládat do akumulčních obkladů nebo prostřednictvím teplovodních výměníků rozvádět po celém obydlí. Na výběr jsou k dispozici obklady z ručně vyráběné keramiky nebo přírodních kamenů.

55 000 m²
výrobních
a skladovacích ploch

600
kvalifikovaných
pracovníků firmy

Více než
1 000 000
prodaných výrobků

Krbová vložka **Brunner HKD 7** je ideální ve spojení s tahovým systémem a stane se díky němu opravdovým srdcem domu.

BRUNNER®

ŠPIČKOVÉ KOMÍNY BEZ KOMPROMISŮ

SCHIEDEL
Heating. Venting. Living.

SCHIEDEL
ABSOLUT

SCHIEDEL
UNI ADVANCED

SCHIEDEL
STABIL

SCHIEDEL
KERASTAR

SCHIEDEL
ICS

SCHIEDEL
PERMETER

KERAMICKÉ KOMÍNY

NEREZOVÉ TŘÍVRSTVÉ KOMÍNY

- **KERASTAR**
nerezový komín s vnitřní vložkou z izostatické keramiky
- **ICS**
třívrstvý nerezový komín s vnitřní nerezovou vložkou
- **PERMETER**
nerezový komín s barevným vnějším pláštěm

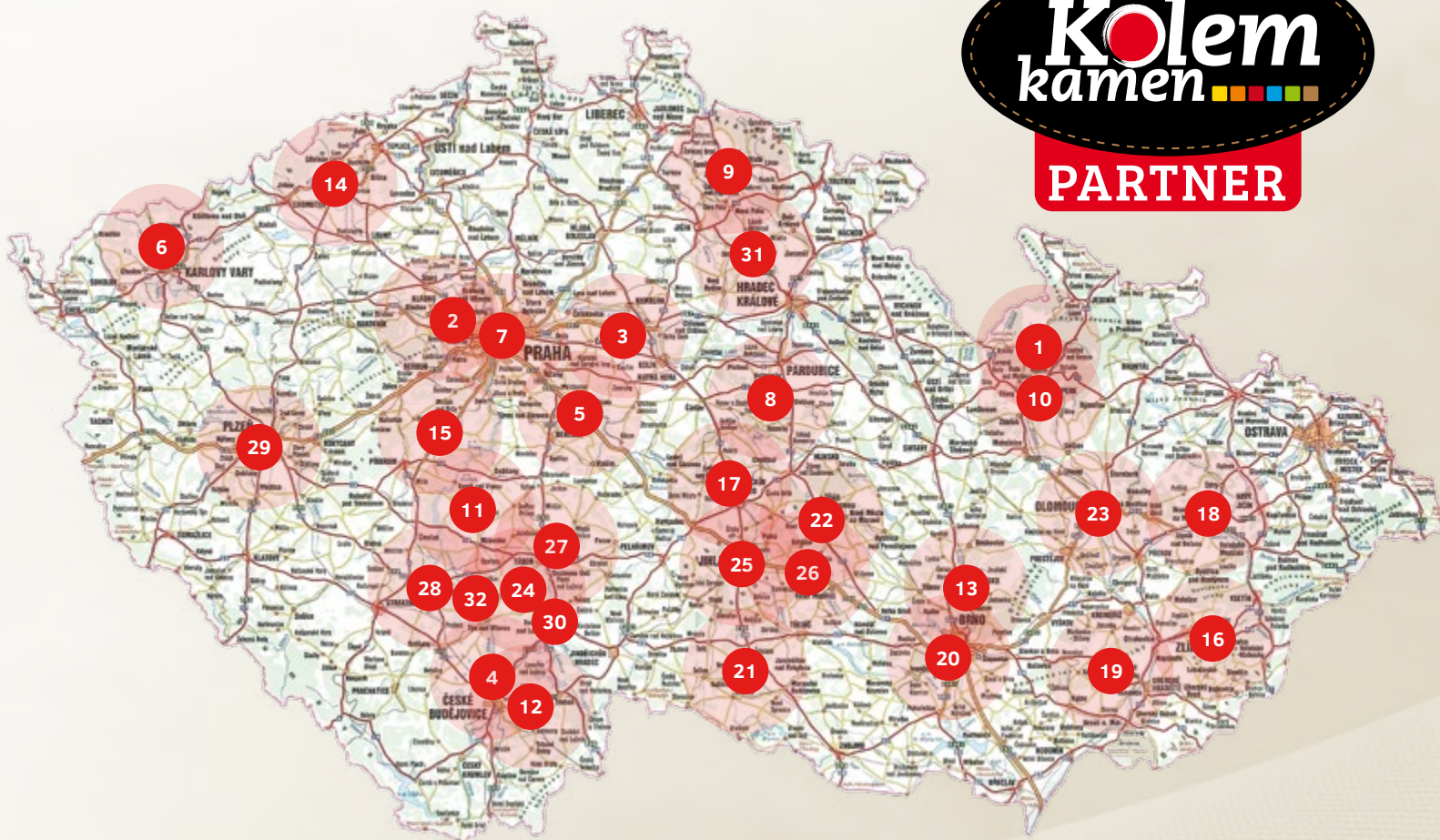
- **ABSOLUT**
jediný komín certifikovaný pro pasivní domy
- **UNI ADVANCED**
s novou izostatickou vložkou s jedinečnými vlastnostmi
- **STABIL**
klasický keramický komín s osvědčenou technologií

Komíny vyvíjíme, vyrábíme a testujeme, tak aby byly pro své uživatele naprosto bezpečné. Samozřejmě jsou originální díly výrobce, za jejichž kvalitou si stojíme.

www.schiedel.cz

Vše, co vás v časopise zaujalo, objednávejte u našich autorizovaných partnerů!

www.kolem-kamen.cz

1. K-Plus

Údolní 384, 788 33 Hanušovice
jauernig@seznam.cz

2. Krbystyle, s.r.o.

Klicperova 10, 150 00 Praha – Smíchov
kosar@krby-style.cz, www.krby-style.cz

3. Jaroslav Turyna

Petra Bezruč 548, 289 11 Pečky
info@krby-turyna.cz, www.krby-turyna.cz

4. Roman Hanuš

Prokišova 355/3, 370 01 České Budějovice
kamna.hanus@tiscali.cz, www.kamnahanus.cz

5. Tomáš Jíra

Hrusice 197, 251 69 Hrusice
tomasjira@centrum.cz, www.tomasjira.cz

6. Ladislav Koutecký

Merklínská 14, 360 10 Karlovy Vary – Sedlec
info@3xk.cz, www.3xk.cz

7. Vladimír Laube - stavební práce

Mezi Vodami 1560/33
143 50 Praha 4 – Modřany
info@laubekrby.cz, www.laubekrby.cz

8. Martin Pecina

Koželužská 108, 537 01 Chrudim
martin.pecina@seznam.cz

9. Kamnářství Pithard & Volech

Metyšova 922, 514 01 Jilemnice
piavo@c-box.cz, www.kamnapravo.cz

10. Bohdan Hrabec

Pod Senovou 46a, 787 01 Šumperk
 bohdan.hrabec@seznam.cz
 www.kamnarstvi-hrabec.cz

11. Vladimír Hejna

Chyšky 79, 398 53 Chyšky
 krby.hejna@seznam.cz, www.krbyhejna.cz

12. Sgrafito spol.s.r.o.

Ledenická 688
 370 06 České Budějovice - Srubec
 krby@sgrafito.cz, www.sgrafito.cz

13. Richard Kučera

Pod Sanatorkou 2508/1, 678 01 Blansko
 info@krbykucera.cz, www.krbykucera.cz

14. Krby Pelant s.r.o.

U Stadiónu 1190, 434 01 Most
 info@krbypelant.cz, www.krbypelant.cz

15. Petr Sedlák

Rosovice 303, 263 01 Rosovice
 petr@kamnarstvi-sedlak.cz
 www.kamnarstvi-sedlak.cz

16. Jiří Jurčák

Na Gruntech 14, 763 11 Zlín – Lužkovice
 ☎ 777 733 337, jiri.jurcak@krby-kamna.com

17. Lubomír Smejkal

Veselý Žďár, 580 01 Havlíčkův Brod
 krby.smejkal@seznam.cz
 www.krby-kamna-smejkal.cz

18. David Jakubka

Teplice nad Bečvou 112, 753 01 Hranice
 kamnakrby@seznam.cz, www.kamnajakubka.cz

19. TECHNOKLIMA UH s.r.o.

Hradištská 95, 686 03 Staré Město
 krby@technoklima.cz, www.technoklima.cz

20. METAX KRBÝ s.r.o.

Náměstí 28. října 18, 602 00 Brno
 krby@krby-metax.cz, www.krby-metax.cz

21. Brabenec, spol. s r.o.

Pražská 199, 675 26 Želetava
 ☎ 568 455 238, 604 963 276
 prodejnbrno@brabenec.info
 www.brabenec.info
 www.zeletavska-kamna.cz

22. Kamnářství Milan Blaha

Příčná 140, 592 14 Nové Veselí
 ☎ 566 667 235, 602 786 353
 blaha-milan@seznam.cz, www.blahamilan.com

23. STAVEP Vaňha Pavel

Dolní novosadská 41/26, 770 12 Olomouc
 ☎ 585 751 810, 777 070 585
 info@krbyolomouc.cz, www.krbyolomouc.cz

24. Štěpán Jankovič

391 72 Sudoměřice u Bechyně 120
 ☎ 603 210 716, stepan.jankovic@seznam.cz
 www.kachlovakamna.kvalitne.cz

25. Jaromír Láznicka

Sokolovská 1, 586 01 Jihlava
 ☎ 604 244 218, kamna@laznicka.cz
 www.laznicka.cz

26. Jaromír Láznicka

Náměstí 178, 594 42 Měříň
 ☎ 773 575 255, kamna@laznicka.cz
 www.laznicka.cz

27. Kamnářství Jiří Mára

Jungmannova 535/7, 391 01 Sezimovo Ústí
 ☎ 724 251 744, info@kamnamara.cz
 www.kamnamara.cz

28. Kamnářství Maršík

K Háječku 224, 39701 Písek
 ☎ 776 158 414, marsikjan@seznam.cz
 www.krbymarsik.cz

29. Radek Peterka - kamnářství

K Sinoru 251/9, 301 00 Plzeň 10 - Lhota
 ☎ 605 355 327, radekpeterka@volny.cz
 www.krby-peterka.com

30. Stavebnictví, kamnářství D+J Jan Vosecký

Michalská 318, 391 65 Bechyně
 ☎ 602 155 682, vosecky.j@seznam.cz
 www.sporacek.cz

31. Centrum krbů - Jan Praus

Březovice 54, 508 01 Horice
 ☎ 603 293 711, info@centrumkrbu.cz
 www.centrumkrbu.cz

32. Jihočeské kamnářství – Jaroslav Prokop

Radětice 104, 391 65 Bechyně
 732 736 434, info@jihoceskekamnarstvi.cz
 www.jihoceskekamnarstvi.cz

www.kolem-kamen.cz

KRBY PELANT
U Stadionu 1190, 434 01 Most

KRBY PELANT S.R.O.

U Stadionu 1190

434 01 Most

info@krbypelant.cz

www.krbypelant.cz

Obestavba krbové
vločky Spartherm
Arte U 70h použitá
v interiéru jako
prvek oddělující
jídelní a obývací část
místnosti.

VLADIMÍR LAUBE

Mezi Vodami 1560/33

143 50 Praha 4 – Modřany

info@laubekrby.cz

www.laubekrby.cz

Vyskládaný kámen
a vyskládané dřevo,
které spolu s krbovou
vločkou Spartherm
Arte 3RL - 60h tvoří
dominantní prvky
interiéru.

ROMAN HANUŠ

Prokišova 355/3
370 01 České Budějovice
kamna.hanus@tiscali.cz
www.kamnahanus.cz

Kachlová kamna
s kamnovou vložkou
Brunner HKD 4.1
s litinovým rámečkem.
Kombinace hladkých
kachlů a kachlů
Rustikal doplněných
římsovou Flora.
Glazované olivově
zelené kachle jsou
doplněny štukovou
plochou.

KRBYSTYLE S.R.O.

Klicperova 3211/10
150 00 Praha – Smíchov
kosar@krby-style.cz
www.krby-style.cz

Moderní obestavba
do moderního
interiéru.
A k modernímu
interiéru se dokonale
hodí Brunner Eck
Kamin.

Kamnářovo ucho

aneb co vlastně posloucháme za kamny

Bruce Springsteen: Streets of Fire

Tenhle podsaditý chlapík s kytarou musí mít s topením celý život opravdové problémy. Jak jinak si vysvětlit tak častý výskyt ohnivých témat v jeho písních, a to již od roku 1978, kdy v jeho rodném New Jersey udeřila opravdu krutá zima. Místní, zvyklí na roky mírných přímořských zim, přihříváných teplým Golským proudem, v zoufalé snaze zahřát se, začali rozdělovat oheň v dávno nepoužívaných krbech a proslulých amerických kamnech. A to neměli dělat. Špatně udržovaná topidla, v kombinaci se zanesenými komíny, rozpoutala ohnivě peklo, v jehož průběhu se sice obyvatelé New Jersey zahřáli, řada z nich se ovšem zahřála naposledy. Za své

vzaly celé ulice a takzvaný „jerseyský prece-dens“ dal vzniknout nové zákonodárné iniciativě, ve které Kongres Spojených států amerických nařídil již od 1. ledna 1980 všem majitelům krbů a krbových kamen na území USA, aby jednou ročně provedli revizi svých zařízení a spalínových cest. Republikánská menšina sice prosazovala názor, že si každý může topit a následně uhořet kdy chce a v čem chce, byla však demokraticky přehlasována demokratickou většinou. Ta totiž tvrdila, že skutečnost, že je váš soused nezodpovědný magor, ještě nezakládá na právu vypálit celou ulici či část města. My můžeme být rádi, že stejnou normu následně převzala i Evropská unie a posléze i Česká republika. Díky ní tak můžeme sedět v klidu doma u krbu a pouštět si ohnivě písně amerických kytarových bardů. A to i navzdory tomu, že kolega Blažek tvrdí, že naše teorie stojí na vratkých nohou a že naopak ví z jiného zdroje, že Springsteen se původně vyučil kamnářem a tato píseň pojednává o problematice spalínových cest v systémech trojcestného spalování.

Laura a její tygři: Žár trvá

Legendární český hudební pedant Karel Šůcha prý hudebníky ve své skupině dokonce i tloukl, aby z nich vyždímal dokonalou hudbu. Chtěl totiž hudebně vyjádřit svou osobní zkušenost s novými akumulacími kachlovými kamny, která si nechal postavit na chalupě v Krkonoších. Místní starý kamnář odvedl svou práci dokonale. Když se Karel po týdnu vracel ve vánici z koncertní šňůry, očekával vymrzlou chalupu. Jaké bylo jeho překvapení, když vstoupil do příjemně vyhřátého pokoje. Opatrně odložil svou baskytaru do kouta a opřel se dlaněmi o teplé kachle. Dlouze se zahleděl oknem do zasněžené horské krajiny a uznale pokýval hlavou: „Žár trvá!“. Z knihovničky vytáhl omšelou knihu Williama Saroyana Tracyho tygr, znovu ji přečetl a založil jednu z nejohnivějších kapel na české scéně. Pojmenoval ji Laura a její tygři. Muzikanty sice tloukl, ale byla to jen pevná ruka otce, který chce své ratolesti přivést k dokonalosti. Jejich hudba pulzovala žárem a tmavovlasá Laura nám tehdy se svým temným hlasem, úzkými šaty a černými brýlemi vstupovala do žhavých mládeneckých snů. Pro jejich první album jsme zahořeli už v roce 1988. A co si budeme povídat, ten žár trvá stále.

grena® a.s.

grenaisol®

grenamať® AS

**Vermikulitová
izolace stěn a topeniště,
včetně stavby/obestavby
kamen a krbů**

Oficiální prodejce pro ČR:

EBK ERET BERNARD, s.r.o.
Sokolovská 2112 / 74c, 323 14 Píseň, Czech Republic
tel./fax: +420 377 538 767, tel.: +420 377 534 515
mobil: +420 723 361 638
e-mail: info@ebk.cz www.ebk.cz

Umíme to vymyslet, nakreslit i postavit!...

Prokišova 3, 370 01 České Budějovice

Tel.: +420 777 907 766

E-mail: kamna.hanus@tiscali.cz

www.kamnahanus.cz

KAMNÁŘSTVÍ MARŠÍK

K Háječku 224, 39701 Písek

© 776 158 414, marsikjan@seznam.cz

www.krbymarsik.cz

SGRAFITO spol. s r.o.

www.sgrafito.cz

České Budějovice

Vladimír LAUBE – KRBÝ

www.laubekrby.cz

**KAMNÁŘSTVÍ
HRABEC**

Bohdan Hrabec

Pod Senovou 46a

787 01 Šumperk

bohdan.hrabec@seznam.cz

tel: 602 787 024

web: kamnarstvi-hrabec.cz

www.krbyhejna.cz

krby.hejna@gmail.com

© 775 288 027, 777 288 027

CENTRUM

KRBŮ a KAMEN

www.centrumkrbu.cz

Hořice - Březovice 54

tel.: 493 691 311

**Kamnářství
Tomáš Jíra**

KAMNA

KRBÝ

PECE

SPORÁKY

www.tomasjira.cz

Kamnářství Ladislav Koutecký

Krbý, kamna, sporáky, komíny...

Merklínská 14

Karlovy Vary - Sedlec

736 111 844, 602 111 844

www.3xk.cz

Profesionální kamnáři ze západních Čech.

**KRBÝ
PETERKA
KAMNÁŘSTVÍ**

K Sinoru 251/9, 301 00 Plzeň 10 - Lhota

© 605 355 327

radekpeterka@volny.cz, www.krby-peterka.com

Otevřený oheň v kuchyni? Proč ne. Unikátní koncept **Brunner Urfeuer** v sobě spojuje dokonalou technologii současných krbových vložek a kouzlo otevřeného ohniště.

BRUNNER®

Kingfire Parat

Pohoda u plápolajícího ohně s minimálními nároky na prostor

Pokud hledáte topnou soustavu, která bude po technické a vizuální stránce dokonale sladěná, tak je tu Schiedel KINGFIRE Parat. Jde o prefabrikovaný komínový modul, jehož srdcem je integrovaná krbová vložka o výkonu 3-7 kW, který postačí pro pokrytí potřeb rodinného domu. Tento modul se instaluje do domu hotový, otestovaný přímo z výroby. Stačí jen pomocí jeřábu či hydraulické ruky osadit a za pár hodin můžete topit.

Extrémně rychlá montáž

Hlavním benefitem soustavy Schiedel Kingfire Parat je snadná a rychlá montáž. Krbová vložka se instaluje současně se stavbou komína unikátní montážní technologií Schiedel Parat: místo obvyklého montování po jedné tvárnici se instalují velké dílce vyráběné na míru stavby. Prefabrikáty se jednoduše překlápějí na sebe pomocí jeřábu. Tyto dílce jsou zpravidla vyráběny na výšku jednoho podlaží, ale lze získat až šestimetrové komponenty. Veškerá napojení kouřovodu jsou taktéž připravena v hotových prefabrikátech podle projektu.

Vysoká účinnost topného spotřebiče

Součástí komínového systému je krbová vložka s regulovatelným výkonem 3-7 kW, který vyhovuje požadavkům většiny běžných objektů a místností. Její účinnost je 80% a může být provozována nezávisle na přívodu vzduchu pro hoření, což je pro moderní utěsněné domy s větracími systémy výhodou. Sklo dvířek je omýváno přívodem sekundárního vzduchu, čímž nedochází k usazování nečistot na vnitřní straně dvířek. Patentovaná technologie osazení krbové vložky umožňuje kdykoli její snadnou výměnu bez velkých nákladů.

Krbový modul v novém designu

Rozměry celého systému výrazně šetří místo v dispozici domu a umožňují architektům a projektantům absolutní

svobodu při navrhování interiéru. Díky kompaktnímu tvaru (550x550x2940mm) se dá Kingfire Parat použít jako centrální designový prvek nebo jako funkční bytové příslušenství. Od letošního roku si zákazníci mohou vybrat ze tří nabízených typů designového řešení – od klasických šedých dvířek přes přímočarý design s černými skleněnými dvířky až po mírně zaoblená šedá dvířka, která umožní ještě větší užitek z ohně. Krbový modul se dá obezdít lavicemi k sezení, regály pro uložení dřeva nebo poličkami pro běžné dekorace. Zákazníci si mohou zvolit jako finální povrchovou úpravu omítku nebo keramický obklad, pro nadstřešní část se dá použít také standardní prefabrikovaný komínový plášť z vláknitého betonu.

Prestižní cena za design

Schiedel KINGFIRE Parat představuje nejen stavební prvek šetřící místo v dispozici, ale pro svůj atraktivní vzhled byl v loňském roce oceněn prestižní cenou REDDOT Award, která je jednou z nejuznávanějších designérských soutěží na světě.

Více informací naleznete na www.schiedel.cz

SCHIEDEL
Heating. Venting. Living.

CLASSICO S

Klasický design s šedými kovovými dvířky.

LINEARE S

Přímocarý design s plnými skleněnými černými dvířky.

RONDO S

Mírně zaoblená šedá dvířka pro ještě větší užitek z ohně.

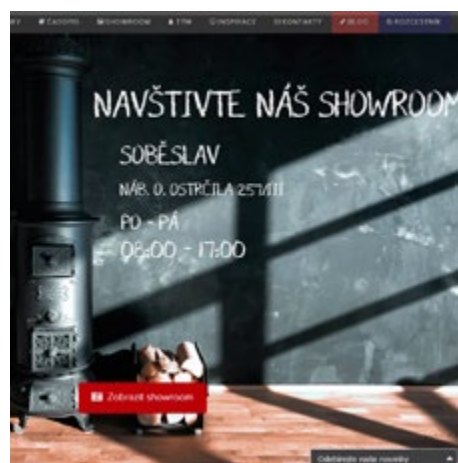

Kamnářství Petr Sedlák

Mírové náměstí 1551
263 01 Dobříš

+420 608 889 366

petr@kamnarstvi-sedlak.cz
www.kamnarstvi-sedlak.cz

Pokud budete mít zájem odebírat časopis Kolem kamen, rádi vám zašleme fakturu pouze na poštovní a balné. Částka bude činit 100 korun bez DPH a zahrne všechna následující 4 čísla. **Objednávejte mailem na: casopis@dobre-remeslo.cz**

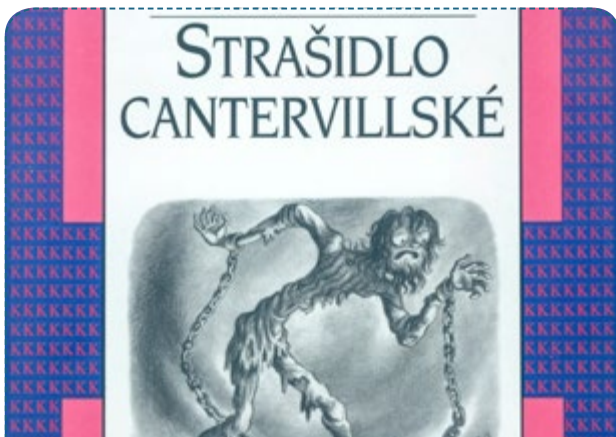
Přidejte se k nám
na Facebooku [[@KolemKamen](#)] a Instagramu [[#kolem kamen](#)]

www.krby-style.cz

Klicperova 10
150 00 Praha – Smíchov
kosar@krby-style.cz
subrt@krby-style.cz

Co čteme za kamny?

Oscar Wilde: Strašidlo Cantervillské

Pro podzimní výběr čtení za kamny jsme se nechali ovlivnit atmosférou knihy o stolničení na šlechtických sídlech a sáhli jsme po pravém drahokamu z díla Oscara Wilda. Tato vtipná hříčka byla jeho prvním literárním dílem a okamžitě mu přinesla velkou slávu. Není se čemu divit, jeho vtipné postřehy a glosy ze společenského života vyšší společnosti viktoriánské Anglie jsou neodolatelné, navíc podané s trefnou nadsázkou. A i když je dělí od našich časů více než jedno století, jsou stále svěží. A tak se v knize hned na začátku dozvídáme známý fakt, že „...Anglie má s Amerikou opravdu mnoho společného – až na jazyk, samozřejmě“. Ne celá tehdejší společnost, obzvlášť ta její část bez smyslu pro humor, měla pro něco takového pochopení. Některé prohršky se v 19. století opravdu neodpouštěly, a tak slavný spisovatel zemřel předčasně v chudobě, nemocný a všemi opuštěný.

Starý lord Cantervill prodává svoje sídlo, ve kterém již stovky let straší. Kupec, americký vyslanec pan Otis, je moderní muž, který na něco takového nevěří a s nadšením kupuje pro svoji rodinu zámek i se strašidlem, o kterém je přesvědčen, že neexistuje. A tak se octne moderní americká rodina na starém anglickém zámku. A vypukne boj. Konzervativní strašidlo do něj vloží své poslední síly, ale proti liberálním postojům nových obyvatel nemá zhola žádnou šanci. Naštěstí i v liberálním prostředí rodiny Otisů se najde někdo, kdo má slabost pro starou dobrou konzervativní romantiku.

Vydání knihy z roku 1996, které jsme za kamny přečetli, bylo připraveno s velkou láskou k autorovi, anglickému i českému jazyku a je doplněno půvabnými ilustracemi Cyrila Boudy.

Karel Poláček: Vše pro firmu

„Dycky si vzpomenu na svýho nebožtíka. Von byl kamnář. Lidi si pro něj posílali. A von: ‚Když vám kouřej kamna, tak se starejte‘ a šel, lazar jeden, do hospody, až v něm chytla kořalka...“

Jak napovídá úvodní citát, z hlediska stoletého vývoje kamnářské profese se toho zase až tak moc nezměnilo. Rozkošná Poláčkova kniha však zmiňuje řemeslo kamnářské pouze okrajově a na složitou problematiku podnikání v české kotlině hledí spíše pohledem globálním. I v ní najdeme odvěký souboj konzervatismu a idejí liberálních. Ovšem v jaksi obráceném gardu, než na jaký jsme dnes zvyklí. Není to totiž tak, že by otec, zakladatel firmy, zoufale bránil prosperující podnik před svými zhýralými potomky, jak je dnes obvyklé. Naopak. Konzervativně založený syn skromného založení Štorkán junior přijíždí zdáli, aby se pokusil zachránit potácející se podnik svého zhýralého, ale velice živoucího otce. Tak proti sobě stojí chléb s máslem, kusem sýra a sklenice mléka s dobře propečenou husičkou, knedlíkem, zelím a lahvičkou koňaku. A boj je to lýtý, plný katastrofálních situací, směnek a padlých žen. Jeho beznadějnost zcela vystihují slova firemního slouhy Karla Jaromíra Hustolesa: *„Dejte utopenému křidu, stejně vám nic nenapiše...“*

Poláček před námi vykresluje dokonalý obraz společnosti a zaplňuje jej neskutečným množstvím pitoreskních postav a postaviček. A ten jazyk! Chvála češtiny a její bohatosti. Při čtení knihy si musíte dávat pouze pozor na to, abyste v záchvatech smíchu nepovalili kamna. Prostě ideální kousek pro takový hodně deštivý podzimní den.

...si uděláme Vánoce. A hotovo. Tradice je prostě tradice. A je úplně jedno, jestli na plotně pálíte doma purpuru, ležete s Jindřiškou olovo nebo měříte medvěda. My jsme si řekli, že si uděláme krásné kamnářské Vánoce a pokusíme se je přenést na stránky našeho časopisu.

Začneme pořádným úklidem, takže se už asi po sté dozvíte, jak máte pečovat o své ohnivé miláčky, aby vám co nejdéle vydrželi a nebyly s nimi žádné starosti. Následně nakoupíme dostatek surovin a uvaříme spoustu dobrot na sváteční stůl. A nakonec si sedneme v zšeřelé místnosti a budeme si, za občasného praskání smolných polen, vyprávět děsivé vánoční příběhy, které si pamatujeme z dětství. Budeme částečně dojatí a částečně vystresovaní, jestli jsme na něco nebo na někoho nezapomněli. Dojde nám balící papír i ozdobné stuhy. Připravíme si na noční stolek chlagol a taky rohynol, dáme chladit víno do lednice a lahváče na sedmý schod, nanosíme dříví, našťípeme třísky. Šéfovou zamkneme do špazu s vanilkovými rohlíčky, Santu odešleme zpátky do Ameriky, dědu Miloše Mráze do Ruska a užijeme si romantické chvíle s tím naším Ježíškem v košilce.

A až nám kolem půlnoci chytne od svíčky celý stromeček, prohodíme ho oknem na dvůr, vyběhneme ven, budeme kolem něj tančit a zpívat koledy. Budeme tak činit do té doby, než někdo z nás uvidí na černočerném nebi hvězdu, radostně nás na to upozorní a vydáme se za ní. Vyběhneme na kopec za vsí ke kostelíku, zase budeme zpívat, dojímat se a objímat a cestou domů, do vyhráté chalupy, se budeme držet za ruce, případně koulout, to až podle aktuální předpovědi počasí.

No a samozřejmě bude na stránkách časopisu i několik fotografií kamen, kachlů, krbů. Ostatně jako vždycky.

Tak co, těšíte se? My teda jo!

Víte, že...

- na světě existuje něco, čemu se říká valach? Jistě si toto označení spojíte ihned s vykastrovaným hřebcem, ale jsou i jiné významy. Dříve se tak označoval i pastýř, který se rád válel v trávě, dnes se pro tento typ lidí toto pojmenování svoje místo. Regionálně se tak říkalo topné zděné části s kouřovými kanálky, která předávala samovolně teplo do vyšších částí stavby. Pak ještě existuje Valach s velkým V - tomu se o vykastrovaném hřebci raději nezmiňujte! Dále tu máme Valašsko, které je logicky plné Valachů. Místní kulinářskou specialitou je v současné době pizza Valachia, jakási parafráze na tradiční italský pokrm, ve kterém je vše zdravé, mořské a přírodní nahrazeno klobásou a zelím
- sušírny ovoce bývaly dříve téměř v každé vesnici součástí obecního majetku? Často sloužily celé vesnici nejen na sušení ovoce, ale také bylin, hub a jiného bohatství přírody. Sušárna byla také místem, kde se lidé společně setkávali na kus řeči
- ve Frenštátu pod Radhoštěm na Valašsku najdete sušírnu ovoce z roku 1899, kterou navrhl známý architekt Dušan Jurkovič? Tato dřevěná stavba na kamenném základu byla prohlášena za národní kulturní památku

KRBY-KAMNA-TURÝNA

OHEŇ V DOBRÝCH RUKOU

specialista pro stavbu krbů a kamen | široká nabídka od prestižních výrobců
kamenná prodejna s více než 111 vzorky
komplexní služby od návrhu až po realizaci | důvěryhodné reference

www.krby-turyna.cz | ☎ 723 174 928

PremiumEdition

270 ° pohled do ohně bez hranic

Premium A-U-70h

úhel pohledu budoucnosti

- Žádný rám vám nebrání ve výhledu
- skryté madlo
- masivní ocelový rám ve standardním provedení
- vylepšené spalování snižuje znečištění skla
- perfektní spalování díky vylepšenému přívodu vzduchu
- patentovaná technologie snadného čištění dvířek
- **Volitelně:** elektrický posuv dvířek, spalovací automatika, modul pro sekundární přívod vzduchu

